

København, den 17. marts 2025

Til: Energistyrelsen

Att: Bo Larsen

Journalnummer: 2025-1851.

Ang.: Høringssvar til høring over udkast til bekendtgørelser om bæredygtighedskrav til biobrændsler.

92-gruppen¹ takker for muligheden for at indsende høringssvar og vil hermed gerne præsentere nogle vigtige positioner fra dansk civilsamfund.

92-gruppen – Forum for Bæredygtig Udvikling, er i denne sammenhæng tegnet af: Verdens Skove, WWF, Rådet for Grøn Omstilling, Oxfam Danmark, Øko-Net, Nyt Europa, Global Aktion.

92-gruppen sætter pris på muligheden for at indsende høringssvar og vil hermed gerne fremføre nogle vigtige positioner fra dansk civilsamfund.

Indledningsvist vil vi fremhæve, at vi generelt hilser stramningen angående bæredygtighedskrav til biobrændsler velkommen.

Danmark implementerer i denne bekendtgørelse en række skærpede bæredygtighedskrav til biomasse i overensstemmelse med [RED III](#). Vi anerkender, at skærpelserne bidrager til en højere grad af dokumentation og kontrol med biomasseanvendelsen, og vi bemærker, at Danmark går længere end EU's minimumskrav på flere områder. Dette er et positivt skridt mod en mere gennemsigtig og ansvarlig brug af biomasse.

Vi finder det dog meget problematisk, at tiltag som dette ikke adresserer det grundlæggende problem: to tredjedele af Danmarks vedvarende energi kommer fra afbrænding af biomasse, hvilket resulterer i en straksudledning på over 20 mio. ton CO₂e om året². Vores overforbrug af biomasse sprænger dermed flere af de planetære grænser. Uden en klar udfasningsstrategi risikerer vores energisystem, herunder særligt varmesektoren, at forblive afhængig af biomasse langt ud i fremtiden - og langt ud over Jordens bæreevne.

Der er efterspørgsel på biomasse og kulstof fra biomasse til mange funktioner i samfundet. Når fossilt kul, gas og olie skal udfases fra energisektoren og produktion af materialer, kommer en endnu større efterspørgsel på biomasse til fx biomaterialer, biokemikalier, biobrændstoffer og kulstoflagring.

¹ 92-gruppen – Forum for Bæredygtig Udvikling, er et samarbejde mellem 26 danske miljø- og udviklingsorganisationer. 92-gruppen arbejder for at fremme en bæredygtig udvikling i hele verden.

92-gruppens medlemmer er: Amnesty International Danmark, Care Danmark, Danmarks Naturfredningsforening, Danmission, DIB, DOF BirdLife, FN-forbundet, Global Aktion, Greenpeace, IWGIA, Kvindernes U-landsudvalg, Klimabevægelsen, Mellempøkeligt Samvirke, Natur og Ungdom, Netværket for økologisk folkeoplysning og praksis/Øko-net, Nyt Europa, Oxfam Danmark, Red Orangutangen, Rådet for Bæredygtig Trafik, Rådet for Grøn Omstilling, Sex&Samfund, U-landsforeningen Svalerne, VedvarendeEnergi, Verdens Skove, World Animal Protection Danmark, WWF Verdensnaturfonden.

² Ren energi inden for planetære grænser, Rådet for Grøn Omstilling, 2024, s. 26

Biomasse er en begrænset ressource, som bruges på tværs af sektorer, og det er derfor nødvendigt, at der i langt højere grad tages hensyn til bioøkonomiske anvendelser af biomasse, så energiuudnyttelsen kun sker, når ressourcen ikke kan indgå i produkter med større samfundsøkonomisk værdi.

Det er derfor afgørende, at Danmark som grønt foregangsland ikke blot implementerer de skærpede RED III-krav, men også benytter denne lejlighed til at sikre, at biomasse anvendes til højværdiformål inden for bioøkonomien, inden den anvendes til energiproduktion, samt at der sker en reel reduktion af klimapåvirkningen fra biomassebaseret produktion af energi. Den implementering, der allerede finder sted, bør understøttes af en konkret plan for gradvis udfasning af biomasse til afbrænding, der giver sektoren klarhed om fremtidens energimix. En klar udfasningsplan vil øge sikkerheden ved langsigtede investeringer og mindske risikoen for *stranded assets* i form af nye biomasseværker eller CCS på eksisterende værker

For at reducere klimapåvirkningen fra afbrænding af biomasse til energiformål, samt sikre den højeste samfundsmæssige værdi af biomasse, er det ligeledes vigtigt at stoppe særbehandlingen af biomasseværker, som i dag er afgiftfritaget. Der bør lægges en klar plan for at fjerne afgiftfritagelsen, således, at disse værker betaler en Co₂-afgift som alle andre værker, der udleder drivhusgasser. Fjernelse af afgiftfritagelsen vil skabe mere fair konkurrencevilkår i fremtidige investeringer, således, at biomasse ikke fremstår kunstigt fordelagtigt sammenlignet med alternative teknologier som f.eks. varmepumper og geotermi.

På et samfundsmæssigt niveau betyder afgiftsfritagelsen af biomasse, der afbrændes til energiformål, at energisektoren har en unfair konkurrencefordel over andre sektorer, herunder landbruget.

Vi henviser ligeledes til, at flere organisationer har udarbejdet analyser, der viser behovet for at udfase biomasseforbrug til brændsel, hvis vi skal holde os inden for de planetære grænser, herunder Rådet for Grøn Omstilling i rapporten "Ren energi inden for planetære grænser". Rapporten udfolder også argumenterne for at fjerne afgiftfritagelse. Begge dele er helt centrale for at undgå de alvorlige klimamæssige konsekvenser, som afbrænding af biomasse medfører i dag.

Angående kaskadekrav (§ 16 (Art 3.3)) finder vi det rigtigt positivt, at virksomheder nu skal foretage vurdering af, om træet kunne have været brugt til andre formål. For at sikre en optimal ressourceudnyttelse, bør bekendtgørelsen skærpe kravene til dokumentation for, at biomassebrændsler primært består af rest- og affaldsprodukter og ikke materialer, der kunne have været anvendt højere i kaskadehierarkiet.

Samtidig er det problematisk, at der eksisterer muligheder for at fravige kravene til kaskadeprincippet. Ifølge § 16 stk. 6. kan kravene til kaskadeprincippet fraviges af hensyn til forsyningssikkerheden. Vi mener, at denne mulighed bør afklares og begrænses. Det skal fx. præciseres, om dette kun gælder ved spidsbelastning, eller fx. også ved lave vind- og solforhold over længere tid, og der bør tilføjes regler/incitament for at begrænse denne anvendelse.

Det er desuden vigtigt at der *ikke* gives finansiel støtte til afskrevne biomasseværker med elproduktion (se § 17), da denne støtte vil stå i vejen for omstilling til reel vedvarende energi.

Specifikke kommentarer angående biodiversitetskrav

Generelt hilser vi de skærpede bæredygtighedskrav til biomasse velkommen - både skærpelsen af eksisterende krav og de nye krav fra VEIII-direktivet, samt fastholdelsen af danske krav, som går længere end VEIII-direktivet.

Vi finder det dog bekymrende, at det vurderes, at tidligere § 13 en til en kan erstattes af § 12, stk. 1, nr. 4, og at henvisningen til håndbogen undlades. Her er det stærkt bekymrende at det i håndbogen beskrevne danske ekstra krav 5.4 til skovbiomasse om beskyttelse af værdifulde områder og særlige arter, herunder 5.4.1 (Opfyldelse af det ekstra krav om beskyttelse af områder og arter), 5.4.2 (Dokumentation) og 5.4.3 (Verifikation), helt er ophævet. Udspecificering af krav til at sikre beskyttelse af værdifulde områder og særlige arter er helt centralt for at sikre opfyldelse også af de i VEIII skærpede bæredygtighedskrav. 5.4 i håndbogen bør derfor fastholdes, ikke som et dansk ekstra krav, men som en udspecificering af de skærpet krav fra VEDIII.

Effekten af de skærpede biodiversitetskrav, herunder implementeringen af kvalitative krav for dødt ved og renafrifter, samt de udvidede krav om naturområder, som biomassen ikke må komme fra (no-go områder), vil afhænge af implementeringen og håndhævelsen. Derfor bliver arbejdet med rammerne og definitionerne, herunder præciseringen af de kvalitative tærskler ifm. udarbejdelsen af bekendtgørelser, meget vigtig. Her bør for eksempel krav 5.4 til skovbiomasse om beskyttelse af værdifulde områder og særlige arter i håndbogen inkorporeres. Det er her helt centralt, at dette arbejde er på et fagligt, men også et videnskabeligt grundlag, og at ikke kun Miljøministeriet, men også forskere og NGO'er inddrages.

Vi vil desuden anbefale, at der ikke bare blindt bør henvises til, at de nuværende godkendte certificeringsordninger kan anvendes til at dokumentere opfyldelse af sådanne kvalitative krav, men at man holder kravene op imod de enkelte gældende standarder og på national standard niveau hvor nødvendigt. Dette ligeledes iht. eventuelle tærskler i andre EU-lande.

Iflg §5 stk 1-4 accepteres nationale tærskler /standarder som grundlag for bæredygtighed. Vi frygter, at det medfører risiko for, at træbiomassen vil kunne komme fra områder, hvor der sker forringelse af biodiversitet og jordbundskvalitet, hvis der ikke sættes minimumsstandarder.

Vi bakker op om at fastholde dansk særkrav om at omfatte rester fra træindustri samt ikke-skov (levende hegn mv.), da dette udgør en relativt stor del af den danske træbiomasse.

Ifølge høringsbrevet vurderer styrelsen at: *'reglerne vil samlet set sikre, at næsten alt den træbiomasse, der anvendes til energiformål i Danmark, opfylder fastsatte kriterier for bæredygtighed og drivhusgasemissionsbesparelser.'* men de ca. 20% af privatmarkedet, som Associationen Dansk Biobrændsel anslår i dag går helt uden om kravene, bør også omfattes nu. Med henvisning til Energistyrelsens egne data beregner ADB, at helt op til 250.000 ton træpiller om året kan være uden dokumenteret bæredygtighed. Bagatelgrænsen på de 5.000 ton bør derfor fjernes allerede nu og ikke først i 2028, så markedet for ikke-bæredygtig biomasse ikke får fire års ekstra levetid.

14. marts 2025

Til Energistyrelsen

Vedr.: Høring over udkast til bekendtgørelser om bæredygtighedskrav til biobrændsler (journalnummer 2025-1851)

Associationen Dansk Biobrændsel (ADB) takker for muligheden for at afgive høringssvar vedrørende ændringerne i lovgivningen om bæredygtighedskrav for træbiomasse. Vores medlemmer er dybt engagerede i en retfærdig og gennemsigtig grøn omstilling, og vi ønsker at sikre, at lovgivningen effektivt bidrager til en reel reduktion af CO₂-udledning og ikke utilsigtet åbner for et gråt marked, hvor aktører spekulerer i at unddrage sig reglerne.

Vi er overbevist om, at nedenstående er i såvel den grønne omstillings-, myndighedernes og de legitime erhvervsdrivendes interesse. Ligesom vi har fået bekræftet vores formodning om, at grønne NGO'er deler synspunktet om, at lovgivningen ikke bør tillade import og spekulation i biomasse, som ikke lever op til bæredygtighedskravene. De mener som vi, at alle bør omfattes af kravene.

Fjernelse af 5.000-ton grænsen

Den nuværende grænse på 5.000 ton årligt for importører og producenter af træpiller udgør en åben invitation til omgåelse af lovgivningen. Intet forhindrer aktører i at oprette nye CVR-numre, når de nærmer sig grænsen og dermed fragmentere deres aktiviteter for at undslippe bæredygtighedskravene. Denne mekanisme har i praksis skabt et ukontrolleret og ikke-transparent marked, hvor det reelt er muligt at importere og distribuere ikke-bæredygtige træpiller uden myndighedskontrol. Desuden udgør 5.000 ton ingen bagatel, men reelt en stor del af privatforbruget, hvortil der yderligere skal lægges det grå marked, som Energistyrelsen kender til eksistensen af.

Dette skaber en uholdbar konkurrencesituation, hvor virksomheder, der efterlever gældende bæredygtighedskrav, tvinges til at konkurrere med et voksende gråt marked. Ifølge de seneste analyser vurderes det, at op til 20 % af det samlede træpillemarked i Danmark opererer uden for lovgivningens rammer. Dette svarer til ca. 345.000 ton træpiller årligt, hvoraf en betydelig andel leveres til private forbrugere uden nogen form for krav til dokumentation eller certificering.

Dette estimat er baseret på flg. udregning:

Ifølge Energistyrelsen blev der i andet halvår af 2021 kun importeret 163.200 tons træpiller af importører, der rapporterer til Energistyrelsen jf. bæredygtighedskravene. Privatforbruget anslås i 2021 til at andrage ca. 750.000 tons (862.920 i 2020 og 608.677 i flg. ENS). Ifølge Argus Media, der er en uafhængig analyseenhed for energimarkedet, lå 40% af årets import i andet halvår. (Kilde: "International wood pellet trade", Argusmedia.com, 6. marts 2025).

Det betyder, at 46 % slet ikke blev rapporteret og dermed ikke umiddelbart kan antages at leve op til bæredygtighedslovgivningen. Dette, efter vores vurdering, realistiske estimat, repræsenterer et meget stort forbrug, som udgør et problem for både den overordnede bæredygtighed og for konkurrencevilkårene på markedet for biobrændsel.

Dette var helt i tråd med vores advarsler i daværende høring. Og overfor offentligheden (Se fx indlæg i Altinget - <https://www.alinget.dk/forsyning/artikel/dansk-biobraendsel-lov-truer-med-at-aabne-ladeport-for-ikke-baeredygtig-biomasse>).

14. marts 2025

Skønt grænsen senere er nedsat til 5.000 ton, hvilket muligvis har øget indberetningsprocenten, så underbygger disse tal de øvrige tydelige indikationer af en betydelig import af træpiller, som ikke er omfattet af biomasselovgivningens krav.

Energistyrelsen anslår i rapporten "Afrapportering vedr. indberetninger om bæredygtighed for forbruget af faste biobrændsler i 2022", at 91% af privatforbruget indberettes. Dette tal giver dog slet ikke mening jf. førnævnte beregning. Det bliver også tydeligt, at dette estimat fuldkommen overser en række markedsaktører, idet baggrunden herfor er indberetninger fra blot 6 virksomheder. Vi har i ADB tidligere overfor Energistyrelsen dokumenteret, at vi har identificeret mindst 56 aktive virksomheder mod et langt mindre antal identificeret af myndighederne. Dette efterlader derfor et betragteligt mørketal, hvorfor myndighederne efter vores mening må lukke denne bagdør for omgåelse af bæredygtighedskravene, hvis ikke de blot skal udgøre en ren skrivebordsøvelse for privatmarkedet.

Uanset hvordan man udregner tallet for indberetning, efterlades et stort tal for privatforbrug af biomasse, som ikke kan siges at leve op til de danske bæredygtighedskrav. Og disse produkter handles side om side med produkter, solgt af virksomheder som har investeret betragteligt i certificering og dokumentation.

Vi taler om tal, der svarer til, at samtlige husstande i en middelstor dansk kommune blev opvarmet alene med biomasse handlet udenfor kravene. Hertil kommer det betragtelige sorte marked.

Nedsættelse af grænsen

Såfremt en fuldstændig fjernelse af grænsen ikke gennemføres, bør den reduceres markant til fx højst 1.000 ton. Dette vil begrænse muligheden for systematisk omgåelse, men vil ikke fuldkommen eliminere problemet med, at virksomheder kan sprede deres import over flere selskaber for at forblive under grænsen.

Overholdelse af bæredygtighedskriterier for alle aktører

Det bør sikres, at alle markedsaktører, uanset størrelse, skal overholde bæredygtighedskriterierne. Den nuværende bagatelgrænse fungerer ikke blot som en konkurrencemæssig skævvridning, men også som en regulatorisk legitimering af et sort marked. Et minimumskrav bør være, at alle træpiller uanset leverandør eller importør skal leve op til bæredygtighedskravene – dog kan administrative byrder for mindre aktører eventuelt reduceres, fx ved ikke at kræve samme dokumentation men give mulighed for stikprøvekontrol. I det hele taget bør der efter vores mening foretages langt mere kontrol af det uregulerede marked – både det lovlige og det ulovlige.

Fremskyndelse af implementeringen

Den nuværende implementeringsplan er alt for langsom i forhold til problemets alvor. Hvis en bagatelgrænse fastholdes, bør den reduceres hurtigst muligt – ikke først i 2028 eller senere. Jo længere tid den nuværende ordning består, desto mere forankret bliver efterspørgslen på det grå marked, og desto sværere bliver det at rydde op.

Konsekvenser for legitime aktører

Det nuværende system betyder, at aktører, der efterlever bæredygtighedskravene, stilles væsentligt dårligere i konkurrencen. De investerer i certificering, dokumentation og overholdelse af reglerne, mens mindre aktører og fiktive selskaber frit kan operere uden at efterleve bæredygtighedsstandarderne. Den konkurrenceforvridning dette skaber, er allerede tydelig på markedet.

14. marts 2025

Et eksempel på dette ses i forskellen på certificeringsomfanget. Energistyrelsens egne data viser, at kun 82 % af de indberettede træpiller var certificerede i 2022 (Kilde: Baggrundsnotat "Danmarks Globale Klimapåvirkning - Global Afrapportering 2024 (GA24): Danmarks forbrug af faste biobrændsler"), men dette tal skjuler en meget væsentlig blind vinkel: Der findes ingen reel opgørelse over certificeringen på de ikke-indberettede produkter. Det betyder, at en stor mængde træpiller på markedet, sandsynligvis er ikke-certificerede – og dermed ikke nødvendigvis lever op til bæredygtighedskravene.

Samtidig er det problematisk, at store mængder træpiller importeres af virksomheder, der slet ikke indberetter til Energistyrelsen. I 2021 blev som nævnt kun 163.200 ton træpiller indberettet som importeret af rapporteringspligtige aktører (da var grænsen godt nok 20.000 ton), selvom det samlede danske privatforbrug var mellem 608.677 og 862.920 ton. Hvis vi sammenligner dette med den estimerede andel af markedet, der ikke rapporteres, står det klart, at en betragtelig mængde træpiller unddrager sig enhver kontrol – også selvom grænsen nu er lavere. Vi estimerer som nævnt, at ca. 20% går uden om bæredygtighedskravene med den nuværende grænse.

Afslutning

ADB kan ikke understrege nok, hvor skadelig bagatelgrænsen er. Den er ikke blot et smuthul, men en direkte opfordring til systematisk omgåelse af lovgivningen. Oprettelsen af nye CVR-numre gør det muligt at splitte importen op og dermed omgå kravene uden konsekvenser. Vi har sågar hørt denne intention i direkte samtale.

Dette underminerer ikke kun den danske klimaindsats, men også konkurrencen og forbrugernes tillid til træpillemarkedet.

Danmark er en forholdsmæssigt stor forbruger af biomasse, hvorfor der er stor international opmærksomhed på vores indsats vedr. disse produkter. Efter vores mening risikerer Danmarks indsats på dette område af den grønne omstilling at ende med at fremstå mere teoretisk og mindre reel, samtidig med at vores marked tiltrækker lykkeriddere, der finder en sikker havn for ikke-bæredygtige produkter. Vi ser allerede en markant forskel på de aktører, der efterlever bæredygtighedsreglerne, og dem, der spekulerer i undtagelserne. Hvis Danmark fortsat ønsker at være en foregangsnation inden for bæredygtig energi, må denne bagatelgrænse fjernes – eller som minimum reduceres drastisk, skærpes i sin formulering og implementeres langt hurtigere end planlagt.

ADB stiller gerne yderligere data og ekspertise til rådighed.

Med venlig hilsen

Henrik Nørbo Mosegaard

Formand for Associationen Dansk Biobrændsel (ADB)

Energistyrelsen

17. marts 2025

Sendt pr. mail til bioenergi@ens.dk, kopi til blrs@ens.dk

Sagsnr. 25/118

Dok. nr.

Initialer OHLN

Side 1 af 1

Vedr. høringssvar til udkast til bekendtgørelser om bæredygtighedskrav til bio-brændsler - journalnummer 2025 - 1851

Energistyrelsen har sendt udkast til bekendtgørelser om bæredygtighedskrav til biobrændsler i høring frem til mandag den 17. marts 2025. ARC takker for muligheden for at afgive høringssvar.

Implementering pr. 21. maj 2025

Indførelsen af ekstra krav i løbet af et kalenderår kan medføre behov for gennemgang af indgåede aftaler og eventuel genforhandling. Det medfører uhensigtsmæssige administrative byrder, potentielt ændringer i afregning samt risiko for behov for opsigelse af aftaler. Der opfordres til, at implementering generelt følger kalenderåret og varsles i god tid. Det er i andre sammenhænge set, at direktivkrav indføres med senere virkning i dansk lovgivning (udvidet producentansvar for emballage).

Håndbogsbekendtgørelsen – kommunalt fast affald omfattes af verifikator-krav

Forslag til ændringer af håndbogsbekendtgørelsens afsnit 8, bl.a. tabel 3.1., indfører krav om, at kommunalt affald bliver 3. partsverificeret.

ARC varetager bl.a. drift af genbrugspladser og energiudnytter – efter en forbehandling hos eksterne leverandører – den vedholdige del af have- og parkaffaldet. Krav om 3. partsverifikation ses i den sammenhæng som unødigt og fordyrende, da håndteringen vil være uændret, mens kravet påfører de virksomheder, som håndterer affaldet og dermed skal verificeres, ekstra omkostninger. Omkostningerne må påregnes overvæltet på den part, som afsætter have- og parkaffaldet, og/eller på slutbrugeren af biomasseaffaldet.

Det giver umiddelbart ikke mening, hvad grunden er til, at "fast" er overstreget under definitioner i afsnit 2.1.

ARC står naturligvis til rådighed for eventuelle spørgsmål.

Venlig hilsen

Peter Roulund
Sekretariatschef

Energistyrelsen

Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V
Att.: bioenergi@ens.dk, cc.: blrs@ens.dk

Biogas Danmark

Axeltorv 3
1609 København V

17. marts 2025

Høring over to bekendtgørelser til implementering af VE III, J.nr. 2025-1851

Energistyrelsen har udsendt udkast til nyudstedelser af to eksisterende bekendtgørelser i høring, som implementerer de bæredygtighedskrav og krav om drivhusgasemissioner, som fremgår af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2018/2001/EU om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2023/2413 af 18. oktober 2023 (VEIII-direktivet):

- Bekendtgørelse om bæredygtighed og besparelse af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler og flydende biobrændsler til energiformål, m.v. ("bæredygtighedsbekendtgørelsen")
- Bekendtgørelse om Håndbog om opfyldelse af bæredygtighedskrav og krav til besparelse af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler og flydende biobrændsler til energiformål (HB 2021).

Generelle bemærkninger

Overimplementering af direktivet

Biogas Danmark har noteret, at der lægges op til en overimplementering af direktivet således at kravet til drivhusgasbesparelse fastsættes ensartet til 80 pct. og at nogle anlæg skal nå målet tidligere end fastsat i direktivet.

Biogas Danmark har vanskeligt ved at se det hensigtsmæssige i denne skærpelse. VE-direktivets krav er rettet mod de enkelte anlæg og økonomiske aktører og er dermed individuelle krav.

Fastsættelsen af ensartede krav kan alene være en administrativ forenkling for Energistyrelsen. Gevinsten ved denne forenkling er imidlertid ganske beskeden og står efter Biogas Danmarks opfattelse ikke mål med de skærpede krav, anlæggene pålægges.

Opdeling i de to bekendtgørelser

Biogas Danmark finder det er vanskeligt at se hensigten med opdelingen i to særskilte bekendtgørelser. Hidtil har Håndbogen haft karakter af et mere generelt beskrivende dokument, der har kunnet fungere som en vejledning.

I den foreliggende version er det imidlertid ikke muligt for aktørerne alene at forholde sig til Håndbogen, da blandt andet en række af definitionerne alene består i henvisning til det, der formodes at være Bæredygtighedsbekendtgørelsen (benævnt BEK ## af ##/##/2025). Og så er der alligevel nogle definitioner, som kun er i Håndbogen (for eksempel "Bioaffald

Dette vanskeliggøres yderligere når der ikke er overensstemmelse i teksten, hvilket blandt andet er tilfældet for de supplerende bæredygtighedskrav til biogas (energiafgrødeanvendelsen).

Bilag med angivelse af biomassetyper

Hvad er tanken med det medsendte dokument "Biomassetyper for forbruget fra maj 2025 til brug for indberetning om bæredygtighedskrav"? Er det alene et oversigtsnotat i forbindelse med høringen eller tænkes det lagt til grund for indberetningerne?

Skal kolonnen "Beskrivelse" opfattes som eksempler eller er der tale om en udtømmende liste?

I begge tilfælde virker beskrivelsen af Biomassetypen "Husdyrgødning" besynderlig: "Gylle, kvæggødning, anvendt dybstrøelse, anvendt strøelse". Hvorfor nævnes specifikt kvæggødning, men ikke gødning fra grise, fjerkræ m.v.?

Biogas Danmark skal opfordre til at der bruges samme beskrivelse som i husdyrgødningsreguleringen: Fast og flydende husdyrgødning, herunder gylle, dybstrøelse, fast husdyrgødning m.v.

Historiske regler

Det virker stærkt uhensigtsmæssigt og bidrager til at gøre bekendtgørelserne mindre overskuelige, når der fortsat genoptrykkes historiske krav. Det gælder især i forhold til de supplerende bæredygtighedskrav vedrørende anvendelse af energiafgrøder i biogasanlæg.

Der er efter Biogas Danmarks opfattelse ingen grund til fortsat at angive grænserne for energiafgrøder i tidligere indberetningsperioder.

Det er yderligere uigennemskueligt, når der i Håndbogen og Bæredygtighedsbekendtgørelsen ikke angives de samme grænser, idet der i Bæredygtighedsbekendtgørelsen angives de oprindelige procentsatser gældende i planperioderne mens der i Håndbogen angives de skæve procenttal ved indberetning efter kalenderår.

Ved at slette de historiske krav og i stedet bruge de fremadrettede på kalenderår, vil der opnås klarhed.

Specifikke bemærkninger

Ad Bæredygtighedsbekendtgørelsen

I §9 angives en række historiske energiafgrødegrænser, som ikke har nogen betydning i dag. Biogas Danmark skal derfor anbefale, at de historiske oplysninger slettes, så der alene fremgår de gældende og fremadrettede bestemmelser. Alternativt bør angivelserne ajourføres, så de er tilpasset de nye indberetningsperioder, der følger kalenderåret. Så vil de også passe med angivelserne i Håndbogen.

I §21 lægges der op til en væsentlig skærpelse af kravene til besparelser i drivhusgasemissioner. Som nævnt under de generelle bemærkninger, finder Biogas Danmark, der er tale om en ikke-proportional overimplementering.

I §30 stk. 6 og 7 bør de historiske frister for indberetning slettes.

Ad Håndbogsbekendtgørelsen

Såfremt Håndbogen skal give mening, bør definitionerne fremgå direkte i afsnit 2.1 frem for med henvisninger til Bæredygtighedsbekendtgørelsen suppleret af definitioner af de elementer, som ikke er defineret i Bæredygtighedsbekendtgørelsen.

Opremsningen i definitionen af energiafgrøder til biogas i afsnit 2.1 bør ensrettes med bilag 1 i Bæredygtighedsbekendtgørelsen. Hvad menes i øvrigt med, at disse afgrøder "høstes årligt"? Er det én gang årligt eller kan de høstes flere gange årligt, men ikke kun hvert andet år?

I andet afsnit i afsnit 3.1 refereres til kapitel 2-4 og 8-10. Er der her tale om kapitlerne i Bæredygtighedsbekendtgørelsen?

I afsnit 4.1.2 bør det i teksten tydeliggøres, at der kan anvendes op til 12 pct. energiafgrøder op til bundfradraget (36.000 ton), så det ikke kun fremgår af regneeksemplet.

I sidste afsnit før overskriften til afsnit 4.2 bør ordet "dog" slettes i sætningen "Efterafgrøder er ~~dog~~ ikke omfattet af begrænsningen."

Den historiske oversigt over energiafgrødeindberetningen i indledningen til og længere nede i afsnit 10.6 bør slettes inkl. skemaet.

Bilag B og Bilag E er en gengivelse af direktivet. I afsnit 6 kan det i begge bilag med fordel overvejes i den indføjede tekst at erstatte "forgæret naturgødningsfermentat" med "afgasset biomasse". Alternativt bør forgæret naturgødningsfermentat defineres i afsnit 2.1.

Ad Biomassetyper for forbruget fra maj 2025 til brug for indberetning om bæredygtighedskrav

Hvad er den retlige gyldighed af dette dokument? Har det kun til formål at give en oversigt og eksempler eller er der tale om en udtømmende liste?

Beskrivelsen af biomassetypen "Husdyrgødning" virker ikke hensigtsmæssig. Den bør omskrives så den følger logikken og opbygningen i husdyrgødningsreguleringen.

Afsluttende bemærkninger

Biogas Danmark står naturligvis til rådighed for en uddybning af de hermed fremsendte bemærkninger.

Med venlig hilsen

Bruno Sander Nielsen

2724 5967

bsn@biogas.dk

Energistyrelsen
Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

Side 1/8

12. marts 2025

Vedr. sagsnr. 2025-1851

Fjernvarmens Hus
Merkurvej 7
DK-6000 Kolding
Tlf. +45 7630 8000
mail@danskfjernvarme.dk
www.danskfjernvarme.dk
CVR DK 55 83 10 17

Dansk Fjernvarmes svar på Energistyrelsens høring over udkast til bekendtgørelser om bæredygtighedskrav til bio-brændsler

Dansk Fjernvarme takker for muligheden for at afgive høringssvar til Energistyrelsens udkast til henholdsvis *bekendtgørelse om bæredygtighed og besparelse af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler og flydende biobrændsler til energiformål, m.v.* ("bæredygtighedsbekendtgørelsen") samt *bekendtgørelse om Håndbog om opfyldelse af bæredygtighedskrav og krav til besparelse af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler og flydende biobrændsler til energiformål (HB 2021)* ("håndbogsbekendtgørelsen").

Dansk Fjernvarme er brancheorganisation for den danske fjernvarmesektor, herunder størstedelen af de danske kraftvarmeanlæg og affaldsenergianlæg. Dansk Fjernvarme bakker op om de danske og europæiske bæredygtighedskrav til biomasse til energiformål, herunder de nye krav, som implementeres med ovennævnte bekendtgørelser. Den bæredygtige biomasse spiller en vigtig rolle i Danmarks energiforsyning og er en forudsætning for, at vi i Danmark kan opretholde forsyningssikkerheden i el- og varmesystemet i en fremtid med en større andel fluktuerende VE-produktion. Ved anvendelse af biomasse til energi er det helt centralt, at biomassen er bæredygtig og kommer fra bæredygtigt forvaltede skove m.v.

Dansk Fjernvarme støtter grundlæggende op om skærpelsen af bæredygtighedskravene til biomasse som følge af den seneste revision af VE-direktivet samt opfølgningen på den politiske aftale om træbiomasse fra 2020, der blev besluttet af regeringen og forligskredsen den 10. oktober 2024. Det er dog yderst væsentligt, at implementeringen af de nye krav sker på en måde, som det er muligt at efterleve i praksis, og som tager hensyn til selskabernes, forsyningskædens og certificeringsordningernes reelle tilpasningsprocesser, således at implementeringen ikke i overgangsperioden vil føre til eksempelvis store stigninger i fjernvarmeprisen eller manglende el- og varmforsyning, fordi selskaberne ikke i praksis kan skaffe biomasse, hvor bæredygtigheden kan dokumenteres efter de nye regler.

Indledningsvis gør vi rede for Dansk Fjernvarmes overordnede input til bekendtgørelsesændringerne, mens vi længere nede kommenterer på specifikke bestemmelser i henholdsvis bæredygtighedsbekendtgørelsen og håndbogsbekendtgørelsen.

Generelle bemærkninger til de skærpede bæredygtighedskrav

Side 2/8

Energistyrelsen bør sikre mere tid mellem offentliggørelse af de endelige bekendtgørelser og deres ikrafttrædelse samt en effektiv overgangsordning

Energistyrelsen lægger i sin implementering af de skærpede bæredygtighedskrav op til, at selskaber skal dokumentere efterlevelse af de nye krav for biomasse forbrugt fra den 21. maj 2025, men at de endelige bekendtgørelser først offentliggøres få dage eller uger inden denne dato. Det er yderst problematisk, at selskaberne, der skal efterleve lovgivningen, og den samlede biomasseforsyningskæde, først kender de endelige rammevilkår umiddelbart inden de skal opfylde dem.

Det kan føre til, at en signifikant biomasseressource, der i forvejen er høstet og lagt på lager (enten hos biomasseproducenten eller hos biomasseforbrugeren) til den kommende varmesæson, ikke vil kunne anvendes til energiproduktion, da overholdelse af de nye bæredygtighedskrav ikke kan dokumenteres gennem de frivillige certificeringsordninger eller alternativ dokumentation, da disse ikke vil være opdateret til de nye krav endnu. Dette vil kunne føre til lavere forsyningssikkerhed og højere el- og varmepriser, da forbrugere af biomasse (varmeværkerne) med kort varsel vil være nødt til at indkøbe ny biomasse, hvor overholdelsen af de nye krav kan dokumenteres.

I værste fald risikerer den forhastede implementering at føre til, at fjernvarmeværkerne ikke kan skaffe biomasse til den kommende varmesæson (eller endda allerede fra den 22. maj 2025), hvor overholdelse af bæredygtighedskravene kan dokumenteres tilstrækkeligt. Det kan føre til, at der enten ikke er varme i radiatorerne hjemme i stuerne, eller at prisen for fjernvarmen bliver signifikant dyrere end det ellers ville være tilfældet. Ikke fordi biomassen ikke er bæredygtig, men fordi det i praksis ikke kan lade sig gøre at implementere dokumentationen for de skærpede bæredygtighedskrav.

En endelig offentliggørelse meget tæt på ikrafttrædelse samt fravær af overgangsordning giver en række udfordringer i branchen:

- Allerede indgåede kontrakter skal genforhandles eller leverandøren kan ikke imødekomme/dokumentere de nye krav.
- Biomasse leveret, men endnu ikke anvendt, risikerer ikke at leve op til kravene.
- Biomasse høstet efter nugældende krav kan ikke nødvendigvis leve op til de fremtidige krav.
- Ingen tid til at informere og uddanne virksomheder og producenter i nye procedurer og dokumentationssystemer.
- Ringe kendskab til REDIII-krav hos internationale leverandører.
- Krav som man ikke kan leve op til, da de endnu ikke kendes (fx tærskler i andre EU-lande).

Resultatet for danske virksomheder og varmekunder vil potentielt være store økonomiske konsekvenser, hvis kontrakter skal genforhandles, indkøbt biomasse ikke kan anvendes eller hvis høstet biomasse ikke lever op til kravene.

Dansk Fjernvarme skal derfor kraftigt opfordre til, at der indføres en relevant overgangsperiode, så virksomheder og forsyningskæden får tid til at indføre nye bæredygtighedskrav og dokumentationssystemer.

Todelt rapporteringsperiode for 2025 medfører unødigt stor administrationsbyrde

Udover de store udfordringer med at dokumentere overholdelse af bæredygtighedslovgivningen som beskrevet ovenfor, så vil den todelte rapporteringsperiode for 2025, som Energistyrelsen lægger op til, føre til en unødigt stor administrationsbyrde. Dansk Fjernvarme vil opfordre til, at Energistyrelsen sikrer en længere overgangsperiode for de nye regler, ligesom ved implementeringen af VEII i 2021, hvor alle involverede parter havde mulighed for at opdatere og omstille deres systemer inden ikrafttrædelse. Ligeledes blev der vist forståelse for problematikken ift. allerede indgåede kontrakter, som derfor ikke var fuldt omfattet af de nye krav. Energi- og biomassebranchen støtter fuldt ud op om de nye myndighedskrav, men kan ikke forstå denne unødvendige hast og manglende mulighed for omstilling.

Det er vigtigt, at certificeringsordninger fortsat kan bruges som dokumentation

Som en følge af ovenstående er det yderst væsentligt, at de hidtil anvendte certificeringsordninger (FSC, PEFC og SBP) fortsat kan anvendes til dokumentation for overholdelse af bæredygtighedskravene. Dette bør også være muligt i overgangsfasen, hvor den samlede værdikæde skal omstilles til de nye krav.

Derfor er det også positivt, at Energistyrelsen specifikt nævner certificeringsordningerne i bæredygtighedsbekendtgørelsens § 33, ligesom Energistyrelsen bør fastholde på sin hjemmeside, at ovennævnte certificeringsordninger kan anvendes til dokumentation for overholdelse af bæredygtighedskravene, jf. bæredygtighedsbekendtgørelsens § 35.

Behov for vejledning og en længere overgangsfase ved alternativ dokumentation

De alternative dokumentationsordninger er ikke nævnt specifikt i bæredygtighedsbekendtgørelsen ligesom de heller ikke fremgår af Energistyrelsens hjemmeside. Det er dog vigtigt fortsat at kunne anvende disse alternative dokumentationsordninger også i en overgangsfase, hvor den samlede værdikæde skal omstilles til de nye krav.

For de selskaber, der ikke anvender certificeringsordningerne til dokumentation for overholdelse af bæredygtighedskravene, kan det blive en stor udfordring at sikre dokumentation for overholdelse af de nye krav på den korte bane, dels fordi de alternative dokumentationsformer ikke i sig selv må forventes at kunne opdateres med så kort varsel, og dels fordi hele værdikæden skal omstilles til at dokumentere overholdelse af de nye krav.

Der er derfor behov for, at Energistyrelsen sikrer enten en længere implementeringsperiode eller midlertidigt accepterer en forenklet dokumentationsmodel. Dette bør som minimum gøres for de krav, hvor Danmark går længere end EU's generelle krav i VE-direktivet.

I den sammenhæng er det også problematisk, at Energistyrelsen ikke har nået at offentliggøre de samlede ændringer af håndbogsbekendtgørelsen og/eller tilsvarende vejledninger i forbindelse med nærværende høring. Det er imidlertid positivt, at Energistyrelsen på høringsmødet den 28. februar lagde op til, at der hurtigst muligt vil blive udarbejdet vejledninger m.v., herunder at branchen vil blive inddraget i arbejdet. Dansk Fjernvarme stiller sig gerne til rådighed i den forbindelse.

Energistyrelsen bør tage initiativ til eller godtage fælles risikovurderinger for overholdelse af kaskadeprincippet

Ifølge udkastet til bæredygtighedsbekendtgørelsen og Energistirelsens gennemgang på høringsmødet den 28. februar skal virksomhederne individuelt foretage en overordnet systematisk kvalitativ vurdering af deres forsyningskæder, når de skal dokumentere overholdelse af kaskadekravet i § 16. Denne vurdering skal ske gennem et styringssystem i virksomheden, som skal være dokumenteret og understøttet af interne processer på virksomhedsniveau.

Dansk Fjernvarme mener, at der er behov for tydelig vejledning fra Energistyrelsen så tidligt som muligt i hvordan virksomhederne konkret skal sikre overholdelse af kaskadekravet, herunder hvordan den systematiske kvalitative vurdering skal foregå samt hvilken form for styringssystem, der tænkes på. Derudover vil vi opfordre til, at Energistyrelsen enten accepterer eller selv tager initiativ til, at der udføres en fælles national risikovurdering for så vidt angår dansk biomasse, der kan anvendes bredt set frem for, at hver enkelt virksomhed skal foretage den samme risikovurdering. Ligeledes vil det være fordelagtigt, hvis Energistyrelsen godtager risikovurderinger udarbejdet i fællesskab af branchen for andre oprindelseslande, således at det undgås, at der er mange risikovurderinger for den samme biomasseoprindelse med forskellige resultater.

Restprodukter fra træindustri og biomasse fra ikke-skov bør som standard godkendes i forhold til overholdelse af kaskadekravet

Overholdelsen af kaskadekravet skal ske ved en systematisk kvalitativ risikovurdering, hvor det vurderes, om den anvendte biomasse kunne have været anvendt til et bedre økonomisk og miljøvenligt formål, eller om anvendelsen kan medføre skadelig indvirkning på biodiversitet, miljø og klima. I den forbindelse mener Dansk Fjernvarme, at anvendelsen af restprodukter fra træindustri og biomasse fra ikke-skov generelt har så lav risiko for at kunne anvendes til noget bedre, at det som standard bør kunne anvendes uden en større analyse og risikovurdering af de enkelte leverancer. Derudover skal biomassen fortsat overholde bæredygtighedskravene, der følger af VE-direktivets artikel 29, hvilket sikrer, at anvendelsen af biomassen ikke medfører skadelig indvirkning på biodiversitet, miljø og klima.

Energistirelsens nyfortolkning af anlægsdefinitionen vil de facto føre til, at flere selskaber omfattes uden den ellers gældende ekstra implementeringstid

Dansk Fjernvarme støtter som nævnt de skærpede bæredygtighedskrav, herunder sænkningen af anlægsgrænserne. Det er dog samtidig positivt, at Energistyrelsen først vil lade anlæg ned til 1 MW omfatte fra 1. januar 2028, således at disse selskaber får lidt bedre

tid til at omstille sig og blive klar til at dokumentere bæredygtigheden af den anvendte biomasse. Der er dog en udfordring forbundet med, at Energistyrelsen fremover vil fortolke VE-direktivets definition af 'anlæg' anderledes end hidtil, således at det fremover vil gælde, at anlægsgrænsen på i første omgang 2,5 MW er overskredet, hvis et varmeværk eksempelvis har to kedler på hver 2 MW. Udover at denne tolkning er i strid med den generelle tolkning af VE-direktivet i EU, så vil det også de facto betyde, at flere selskaber vil blive omfattet af bæredygtighedsrapporteringen allerede fra 21. maj 2025 og altså ikke blive en del af den ellers fornuftige overgangsperiode frem mod 1. januar 2028. For disse selskaber vil det blive enormt svært at nå at omstille deres virksomhed til at sikre dokumentation for overholdelse af bæredygtighedskravene, da de ikke i forvejen har indarbejdet de nødvendige systemer i deres virksomhed. Dansk Fjernvarme opfordrer derfor til, at disse selskaber får samme overgangsperiode frem til 2028.

Derudover er det uklart konkret hvordan begrebet 'geografisk placering' skal tolkes, når det vurderes, om kapaciteten på to eller flere separate anlæg skal lægges sammen.

Problematiske at industrivirksomheder ikke skal overholde samme krav

Det er Dansk Fjernvarmes forståelse, at man ikke påtænker at lade nærværende bekendtgørelser finde anvendelse for visse kvoteomfattede industrivirksomheder. Det vil sige, at disse virksomheder kun skal eftervise, at de overholder VEIII-direktivets minimumskrav og ikke de strammere danske krav.

Dette forekommer mærkværdigt al den stund, at man lader selv meget små forsyningsvirksomheder omfatte, samt at det er nemt at indkøbe biomasse i Danmark, som overholder hele pakken af bæredygtighedskrav. Energi- og biomassebranchen har det sidste år arbejdet hårdt på at skabe dokumenterbart bæredygtige forsyningskæder, fordi vi mener, det er det rigtige. En opfattelse som deles af både videnskab og beslutningstagere. Derfor er det helt urimeligt at undtage relativt store virksomheder for flere af kravene, da de netop har alle forudsætninger for at leve op til kravene. Der er stor risiko for, at der på den måde vil opstå et 'gråt' biomassemarked, hvor der efterspørges og produceres biomasse, der ikke lever op til alle kravene. Dette kunne eksempelvis være tilfældet for træbiomasse fra ikke-skov, som lovligt kan indgå i visse industrivirksomheders forsyning uden at de skal leve op til de samme krav som energibranchen.

Vi foreslår derfor, at man lader nærværende bekendtgørelser omfatte også disse kvoteomfattede industrivirksomheder.

Bemærkninger til specifikke bestemmelser i bæredygtighedsbekendtgørelsen

- **§ 3 nr. 3:** Det er en smule uklart, hvordan træ fra 'andre træbevoksede arealer' som defineret i § 3 nr. 3 skal klassificeres i forbindelse med indberetning af bæredygtigheden, da det hverken er skov eller ikke-skov. Her vil der være behov for vejledning fra Energistyrelsen.

- **§ 3 nr. 40:** Definitionen af 'skov' er ændret i bekendtgørelsen i forhold til den nuværende definition. Det er samtidig præciseret, hvad der er omfattet i Danmark, hvilket er positivt. Vi vil samtidig opfordre til, at der sikres overensstemmelse mellem skovdefinitionen i forskellige lovgivninger, således at fx Skovrydningsforordningen ikke anvender en anden skovdefinition end i Bæredygtighedsbekendtgørelsen. Desuden er 'skov' også defineret i forskellige certificeringsordninger. Vi foreslår, at man sikrer, at der er overensstemmelse mellem skovdefinition i forskellige lovgivninger samt mellem lovgivning og certificeringsordninger.
- **§ 3 nr. 45:** Definitionen af 'træ fra ikkeskov' er blevet mere uklar og bør præciseres efter den er blevet ændret med udkastet til ny bekendtgørelse. Det er vores forståelse fra Energistyrelsens høringsmøde i februar, at det ikke er meningen, at den nye definition skal omfatte hverken mere eller mindre træ. I vores opfattelse er den nye definition uklar og kan tolkes på en facon, så mindre træ er omfattet i den nye definition. Særligt fordi arealer skal have karakter af skov for at være omfattet. Vi foreslår derfor, at man omformulerer definitionen, så det er mere klart, hvilke arealer, der er omfattet. Konkret mener vi, at den tidligere definition var mere rammende.
- **§ 12 stk. 1 nr. 7:** Det fremgår, at biomasseproducenter skal afgive en revisionserklæring understøttet af interne processer på virksomhedsniveau med henblik på den kontrol, der gennemføres i henhold til § 32. Det er uklart præcist hvad denne revisionserklæring skal indeholde samt hvem der er ansvarlig for dens indhentelse. Det er eksempelvis uklart, om det enkelte varmeselskab skal indhente en sådan revisionserklæring fra sine leverandører i tillæg til den øvrige dokumentation for overholdelse af bæredygtigheden.
- **§ 12 stk. 6:** Det fremgår af bestemmelsen, at dødt ved, som har været dødt i mere end et år, skal efterlades i skoven. Dansk Fjernvarme er enige i, at eksisterende dødt ved bør efterlades. Men det er i praksis svært præcist at vurdere, hvornår et træ er dødt. Hvordan mener Energistyrelsen, at denne vurdering skal foretages, herunder hvordan det skal dokumenteres, at en mængde dødt ved netop ikke har været dødt i mere end et år? Der er behov for tydelig vejledning fra Energistyrelsen, hvor det for nuværende ikke er tilstrækkelig velbeskrevet i hverken bæredygtighedsbekendtgørelsen eller håndbogsbekendtgørelsen.
- **§ 16 stk. 1 litra b):** Der skal ifølge bestemmelsen udvikles et styringssystem til kaskadeprincippet, der sikrer, at biomasseforbruget ikke "kan medføre skadelig indvirkning på biodiversitet osv..." eller udgøre en "ubæredygtig biomassevej". Dansk Fjernvarme er bekymret for, at hvis ikke certificeringsordningerne kan anvendes som dokumentation for overholdelse af dette, så virker det som en meget stor opgave, der skal løses oveni. Der er behov for vejledning fra Energistyrelsen i forhold til dette.

- **§ 16 stk. 4:** Selskaberne skal ifølge bestemmelsen foretage "aktiv minimering" af identificerede risici i deres forsyningskæder. Dansk Fjernvarme er usikker på betydningen af dette, hvis ikke certificeringsordningerne kan anvendes. Hvad vil det alternativt kræve af selskaberne? Skal selskaberne selv ud i skoven eller på lagerpladserne og tjekke at reglerne overholdes? Der er behov for vejledning fra Energistyrelsen i forhold til dette.
- **§ 17:** Det fremgår af Energistyrelsens udkast, at "*virksomheder, som har fået tilsagn om direkte finansiel støtte efter den 20. maj 2025, [ikke] må anvende savværkskævlér, finérkævlér [...] til at producere energi*". Denne formulering kan misforstås således, at de nævnte biomassekilder ikke må anvendes til energiproduktion, såfremt virksomheden har modtaget en hvilken som helst form for finansiel støtte (eksempelvis støtte til CCS, teknologiudvikling, demonstrationsprojekter eller andet). Det fremgår dog af VE-direktivet, at der alene er tale om, at medlemslande ikke må give finansiel støtte til anvendelse af disse biomassetyper til produktion af energi: "*Medlemsstaterne yder ikke direkte finansiel støtte til: a) anvendelse af savkævlér, finérkævlér, rundtræ af industriel kvalitet, stubbe og rødder til at producere energi [...]*".

Dansk Fjernvarme skal derfor opfordre til, at formuleringen ændres, så den er i overensstemmelse med VE-direktivet.

- **§ 42 stk. 3:** Det fremgår af bestemmelsen, at de hidtil gældende regler i bekendtgørelse nr. 530 af 28. maj 2024 finder anvendelse for 'forhold' før den 21. maj 2025. Det er uklart hvad der præcist menes med denne formulering, herunder om der er tale om eksempelvis kontraktforhold indgået inden skæringsdatoen, biomasse forbrugt inden skæringsdatoen eller biomasse leveret inden skæringsdatoen.

Bemærkninger til specifikke bestemmelser i håndbogsbekendtgørelsen

Indledningsvis vil vi bemærke, at der hurtigst muligt er behov for et samlet vejledende dokument, dvs. en fuldt opdateret håndbog. Det er således ikke hensigtsmæssigt, at der ikke på tidspunktet for nærværende høring foreligger en fuld opdatering af håndbogen. Dansk Fjernvarme skal opfordre til, at Energistyrelsen sikrer den nødvendige vejledning i overholdelse af bæredygtighedslovgivningen i god tid inden de skærpede krav træder i kraft den 21. maj 2025 og indgår gerne i dialog med Energistyrelsen herom.

Nedenfor følger en række specifikke bemærkninger til håndbogen.

- **Afsnit 5.2.2:** Afsnittet indeholder en henvisning til Kommissionens godkendte ordninger, hvor linket dog ikke længere virker. Energistyrelsen bør erstatte denne henvisning med en beskrivelse af Energistyrelsens egne godkendte ordninger eller en henvisning til disse på Energistyrelsens hjemmeside.

- **Afsnit 5.5.1:** Afsnittet beskriver hvordan krav til arealanvendelse og LULUCF på nationalt niveau opfyldes, herunder at det skal dokumenteres, at et lands gennemsnitsemmissioner fra LULUCF-sektoren ikke overstiger optaget af CO₂. I den forbindelse mener vi, at det bør indskrives i håndbogsbekendtgørelsen, at der kan fastsættes et bestemt tidspunkt på året, hvor data for gennemsnitsemmissioner og optag hentes og låses fast. Udfordringen ligger i, at selskaber eksempelvis indgår kontrakter med leverandører i løbet af sommeren, men verifikationen sker i februar, hvor LULUCF-balancen tjekkes af verifikator. Her kan i mellemtiden godt være sket en ændring, hvis et land har ændret deres LULUCF-balance siden sommeren. Derfor vil det være fornuftigt, hvis gennemsnitsemmissionerne eksempelvis tjekkes, når kontrakten underskrives, og igen efterfølgende på samme tidspunkt på året.
- **Afsnit 5.6:** Det ekstra klimakrav i Håndbogens afsnit 5.6 er ikke opdateret for så vidt angår punkt a og b. I punkt a kan man som dokumentation anvende LULUCF-udledninger for skovbrugssektoren (Kat. 4a). I den forbindelse vil vi gøre opmærksom på, at lande kan ændre indberetninger til FN med tilbagevirkende kraft, hvis de fx ændrer opgørelsesmetode i deres nationale skovstatistik. Resultatet er, at hvis man anvender denne dokumentation kan man ikke på forhånd vide om den biomasse man indkøber lever op til dokumentationskravet. Vi foreslår derfor, at dette ændres, således at virksomheder ikke risikerer at basere deres indkøb på (upålidelige) data, som efterfølgende kan vise sig ikke længere at være retvisende. Vi opfordrer derfor til, at man laver en faglig gennemgang af dette dokumentationskrav og den nuværende opgørelsesmetode, således at virksomhederne er bedre stillet til at træffe beslutninger, der lever op til dette ekstra klimakrav.

Vi står til rådighed for spørgsmål eller uddybende kommentarer.

Med venlig hilsen
Dansk Fjernvarme

Jannick Hauschildt Buhl
Områdechef for CCUS og PtX

jhb@danskfjernvarme.dk
+45 28 69 36 06

Energistyrelsen
Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

Vedr. journalnummer 2025-1851

Sendt på mail til bioenergi@ens.dk og med kopi til blrs@ens.dk

Høringssvar: Bekendtgørelser om bæredygtighedskrav til biomasse

DI takker for muligheden for at kommentere på Energistyrelsens udkast til bekendtgørelse om bæredygtighed og besparelse af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler og flydende biobrændsler til energiformål, m.v. (bæredygtighedsbekendtgørelsen) og bekendtgørelse om Håndbog om opfyldelse af bæredygtighedskrav og krav til besparelse af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler og flydende biobrændsler til energiformål (HB 2021) ("håndbogsbekendtgørelsen").

DI bakker fuldt op om den politiske melding fra regeringen og forligskredsen af d. 10. oktober 2024 og nærværende bekendtgørelser, som skærper kravene til bæredygtig biomasse i forbindelse med implementering af ændring af direktivet for vedvarende energi (VE-III). Bæredygtig biomasse er en vedvarende energikilde, som spiller en central rolle i Danmarks energiforsyning og er en forudsætning for, at vi i Danmark kan opretholde forsyningssikkerheden i el- og varmesystemet i takt med at en større andel af vores energi baseres på fluktuerende VE-produktion.

Det er helt afgørende, at den biomasse som anvendes til energi er bæredygtig. De danske krav til bæredygtighed er allerede de skrappeste i EU, og med den nye regulering strammes kravene yderligere, hvilket DI støtter. DI har følgende kommentarer til bekendtgørelserne:

Bæredygtighedsbekendtgørelsens ikrafttræden

Der lægges i udkastet til bæredygtighedsbekendtgørelsen op til, at den skal træde i kraft d. 21. maj 2025 for alle krav på nær kaskadekrav i § 16, som træder i kraft d. 1. januar 2026, og at der ikke vil være en overgangsperiode. De endelige bekendtgørelser vil imidlertid først blive offentliggjort kort tid inden denne dato, hvilket er problematisk, da selskaberne først vil kende den endelige lovgivning kort tid før, at den skal efterleves. Det er samtidig vores forståelse, at myndighederne ikke i fuldt omfang har defineret væsentlige aspekter af kravene, hvilket gør det vanskeligt for branchen at efterleve kravene, og der vil ved ikrafttrædelsesdatoen ikke være fuld klarhed over, hvilke krav der gælder.

En offentliggørelse meget tæt på ikrafttrædelse samt fravær af en overgangsperiode vil give en række udfordringer i branchen og begrænset mulighed for at tilpasse sig. Det kan f.eks. betyde, at allerede indgåede kontrakter skal genforhandles eller leverandøren ikke kan imødekomme/dokumentere de nye krav. Biomasse leveret men endnu ikke anvendt risikerer ikke at kunne leve op til krav. Biomasse høstet efter nugældende krav kan ikke nødvendigvis leve op til de fremtidige krav. Der vil være kort tid til at informere og uddanne virksomheder og producenter i nye procedurer og dokumentationssystemer.

Det er vigtigt, at implementeringen sker på en effektiv og hensigtsmæssig måde, der tager højde for de nødvendige praktiske tilpasninger. DI foreslår, at der indføres en overgangsperiode, så selskaber og forsyningskæden får tid til at tilpasse sig.

Behov for mere vejledning

Det fremgår af høringsmaterialet, at der primært er gennemført ændringer i bæredygtighedsbekendtgørelsen, mens der i håndbogsbekendtgørelsen er foretaget et minimum af ændringer, og at der er et udestående behov for vejledning om dokumentation af de nye og ændrede krav. Bæredygtighedsbekendtgørelsen og håndbogsbekendtgørelsen er kompliceret lovgivning, og branchen vil gerne efterleve de nye krav. Derfor opfordrer DI til, at den nødvendige vejledning kommer på plads hurtigst muligt, og at dette sker i dialog med branchen, særligt i forhold til de nye krav omkring kaskadeanvendelse.

Certificeringsordninger skal fortsat kunne bruges som dokumentation

Det er yderst vigtigt, at de i dag godkendte certificeringsordninger (SBP, FSC og PEFC) fortsat anses som en dokumentationsmulighed til efterlevelse af bæredygtighedskravene efter 21. maj 2025. Både i en potentiel overgangsperiode men også fremadrettet. De frivillige ordninger er et centralt værktøj i forsyningsvirksomhedernes due diligence for at dokumentere efterlevelse af bæredygtighedskravene, samtidig med at de understøtter gennemsigtighed og kvalitet i processen. De alternative dokumentationsordninger er ikke nævnt specifikt i bæredygtighedsbekendtgørelsen, ligesom de heller ikke fremgår af Energistyrelsens hjemmeside. Det er dog vigtigt fortsat også at kunne anvende disse alternative dokumentationsordninger.

Sænkelse af anlægsgrænsen samt mængdegrænsen for import

Det er positivt, at anlægsgrænsen sænkes til 1 MW samt at producenter og importører af træbændsler til individuel opvarmning omfattes fra 5.000 ton årligt per virksomhed fra 2028. Ændringerne vil betyde, at en meget stor del af den danske biomasseanvendelse er omfattet af ambitiøse bæredygtighedskrav.

Nye krav til kaskadeanvendelse

Ifølge bæredygtighedsbekendtgørelsen § 16 skal selskaberne have et system for dokumentation for, at selskaberne har et system for at anvende biomasse, som ikke giver mere værdi for anden anvendelse. DI vil gerne kvittere for den dialog, som der allerede har været med Energistyrelsen om, hvordan sådanne foranstaltninger kan iværksættes og operationaliseres. DI mener imidlertid, at der er behov for tydelig vejledning fra Energistyrelsen, så det er klart for selskaberne, hvordan de konkret skal sikre overholdelse af kaskadekravet, herunder hvordan den systematiske kvalitative vurdering skal foregå samt hvilken form for styringssystem, der tænkes på.

DI opfordrer Energistyrelsen til at fortsætte dialogen omkring operationalisering af kravene. Selvom kravene i bekendtgørelsen umiddelbart pålægges forsyningsvirksomhederne, så vil disse pålægge leverandører og producenter af biomasse, at de skal medvirke til at kunne dokumentere efterlevelse. Derfor skal denne dialog tages bredt med hele forsyningskæden af træbiomasse.

Kaskadekravet kan skærpe bæredygtighedskravene yderligere og sætte stærkere fokus på, hvad produkter fra skoven bliver brugt til, men det er vigtigt, at kravene bliver operationelle.

Affaldsforbrænding

For så vidt angår bestemmelserne omkring affald, antager DI, at kommunalt og privat indsamlet affald behandles ens i det omfang, det er muligt indenfor EU's regler.

Vi har ikke yderligere kommentarer og står til rådighed for besvarelse af eventuelle spørgsmål.

Med venlig hilsen

Christina Graaskov Ravn
Chefkonsulent

Klima-, Energi- og forsyningsministeriet
Energistyrelsen
Carsten Niebuhrs gade 43
1577 København V

Journalnummer: 2024-8194

Fjernvarme Fyns høringssvar vedrørende høring af udkast til bekendtgørelse om bæredygtighed og besparelse af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler og flydende biobrændsler til energiformål, m.v. samt bekendtgørelse om Håndbog om opfyldelse af bæredygtighedskrav og krav til besparelse af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler og flydende biobrændsler til energiformål

Fjernvarme Fyn vil gerne takke Energistyrelsen for muligheden for at bidrage med kommentarer til de to bekendtgørelser der er i høring og har til formål at implementere VEIII-direktivet i dansk lovgivning.

Fjernvarme Fyn er Danmarks tredjestørste fjernvarmeselskab der forsyner 97% af Odense og nærliggende byer med fjernvarme. Vi har et mål om at levere 100% CO₂-neutral fjernvarme fra 2030 med fortsat høj forsyningssikkerhed. I processen for at komme tættere på vores 2030 målsætning har vi bl.a. omlagt fra at producere fjernvarme og el på kul, til i dag at producere på træflis og halm. Vi bruger årligt ca. 230.000 ton træflis og 180.000 ton halm. Vi bakker derfor også fuldt ud op omkring de nye krav og den fortsat skærpelse af bæredygtighedskravene for brugen af biomasse til energiformål.

Vi vil i det følgende først komme med generelle kommentarer og efterfølgende mere tekstnære kommentarer.

Generelt

De fastsatte implementerings- og overholdelsesfrister for de nye krav i bekendtgørelsen giver anledning til betydelige bekymringer på grund af deres uhensigtsmæssigt korte tidsramme. Mange virksomheder opererer med flerårige kontrakter, der er indgået under forudsætning af den nuværende lovgivning. Selvom disse kontrakter indeholder klausuler om overholdelse af gældende lov, vil de nye krav potentielt medføre væsentlige ændringer, som kan være svære at implementere inden for den korte frist. Yderligere skaber en implementering midt i sæsonen en unødvendig administrativ byrde, da det vil nødvendiggøre to separate indberetninger – én for perioden før implementering og én for perioden efter. Derudover tilføjes yderligere kompleksitet med ikrafttrædelsen af kravet om kaskadeanvendelse fra 1. januar 2026, hvilket vil medføre endnu en ny indberetningsprocedure. Dette betyder, at virksomhederne vil skulle foretage tre væsentlige ændringer i deres indberetningspraksis inden for en

periode på 12 måneder og over to fyringssæsoner, da denne løber fra august til juli. Vi opfordrer derfor Energistyrelsen til at genoverveje tidsplanen og hurtigst muligt finde en operationel løsning, der tager hensyn til disse udfordringer. Dette kan eksempelvis indebære en længere implementeringsperiode eller at bekendtgørelserne først er gældende for kontrakter indgået efter implementeringsdatoen

Det er bemærkelsesværdigt, at ændringerne i håndbogsbekendtgørelsen er så begrænsede sammenlignet med de omfattende ændringer i bæredygtighedsbekendtgørelsen. Dette skaber en betydelig udfordring, da håndbogsbekendtgørelsen fungerer som en afgørende vejledning og et opslagsværk for fortolkning og dokumentation af kravene i bæredygtighedsbekendtgørelsen. De minimale ændringer i håndbogsbekendtgørelsen efterlader et kritisk behov for en hurtig udarbejdelse af en opdateret vejledning. Denne vejledning er afgørende for at sikre, at virksomhederne forstår og kan dokumentere de nye og ændrede krav korrekt. Den nuværende mangel på præcis vejledning resulterer i et stort fortolkningsrum og dermed en betydelig usikkerhed om, hvordan de nye regler skal implementeres og overholdes i praksis. Derfor opfordrer vi Energistyrelsen til omgående at udarbejde og offentliggøre en detaljeret vejledning, der adresserer de nye og ændrede krav i bæredygtighedsbekendtgørelsen. Dette vil bidrage til at skabe den nødvendige klarhed og sikkerhed for virksomhederne i overholdelsen af de nye regler.

Det er yderst problematisk, at de nye regler undtager kvoteomfattede industrivirksomheder, der anvender biomasse i deres produktionsprocesser, hvor varme- og/eller elproduktion ikke er hovedformålet. Denne undtagelse resulterer i skabelsen af et uhensigtsmæssigt parallelmarked for biomasse, hvor disse virksomheder reelt er fritaget for de bæredygtighedskrav, der gælder for andre brugere af biomasse. Dette underminerer selve formålet med bæredygtig anvendelse af biomasse, da en betydelig del af forbruget potentielt ikke er underlagt de samme miljømæssige standarder. Ydermere skaber det en ulig konkurrence mellem virksomheder, hvor visse industrier opnår en konkurrencefordel ved ikke at skulle overholde de samme bæredygtighedskrav som deres konkurrenter. Derfor opfordrer vi Energistyrelsen til at genoverveje denne undtagelse og sikre, at alle anvendelser af biomasse er underlagt de samme bæredygtighedskrav. Dette vil bidrage til en ensartet og effektiv implementering af bæredygtighedsmålene for biomasse og skabe fair konkurrencevilkår for alle virksomheder

Tekstnære kommentarer

Definitioner af skovtyper

Det er afgørende, at der er overensstemmelse mellem definitionerne af skovtyper i bæredygtighedsbekendtgørelsen og definitionerne i anden relevant lovgivning, såsom EUDR. Det er yderst uhensigtsmæssigt, at der eksisterer forskellige definitioner, når der skal udarbejdes kontrakter og indsendes dokumentation for overholdelse af bekendtgørelsen

§16 kaskadeanvendelse

Implementeringen af bæredygtig kaskadeanvendelse af biomasse som et nyt krav i bekendtgørelsen pålægger virksomhederne at foretage en overordnet, systemisk, kvalitativ vurdering af deres forsyningskæde. Denne vurdering skal have til formål at identificere generelle risici ved indkøb af træ til energiformål, som alternativt kunne være anvendt til træbaserede materialer på en økonomisk og miljømæssig bæredygtig måde, eller som kunne medføre skadelige indvirkninger på biodiversitet, miljø

og klima og dermed udgøre en ubæredygtig anvendelse af biomasse. Det er dog uklart, hvad dette system reelt skal indeholde eller påvise, samt hvilke typer biomasse der er omfattet af kravet. Ligeledes fremgår det ikke af bekendtgørelserne, hvordan kaskadekravet skal overholdes, hvilke forventninger der er til styringssystemet, eller hvad en kvalitativ vurdering specifikt skal indeholde. Hvis hver enkelt virksomhed eksempelvis skal udarbejde sine egne risikovurderinger, er der en betydelig risiko for, at disse vil være forskellige og ikke sammenlignelige. Samtidig er der en væsentlig uoverensstemmelse mellem det danske udkast om kaskade og den oprindelige tekst i RED III. I RED III lyder formuleringen: "Medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at sikre, at energi fra biomasse produceres på en måde, der minimerer unødige forvridende virkninger på markedet for biomasse-råmaterialer og skadelig indvirkning på biodiversitet, miljø og klima", mens den danske tekst lyder: "Virksomheder [...] skal foretage en overordnet, systematisk, kvalitativ vurdering af deres forsyningskæder med henblik på at identificere generelle risici ved indkøb af træ til energiformål, som a) alternativt kunne anvendes til træbaserede materialer på en økonomisk bæredygtig og miljømæssig måde, eller b) kunne medføre skadelig indvirkning på biodiversitet, miljø og klima." Denne uoverensstemmelse er u hensigtsmæssig og kan medføre, at direktivets oprindelige formål implementeres forskelligt i Danmark og resten af EU. Dette er særligt problematisk, da biomasse handles på tværs af landegrænser, og hvis alle lande ændrer eller fortolker ordlyden i RED III forskelligt, vil det skabe betydelig usikkerhed og forvridning af markedet. Vi opfordrer derfor Energistyrelsen til at udarbejde en fælles risikovurdering, så risikovurderingerne foretages på en ensartet og sammenlignelig måde, samt til at ordlyden i §16 bringes i tættere overensstemmelse med den oprindelige tekst i RED III.

§17 Direkte finansiel støtte

Vi opfordrer Energistyrelsen til at omformulere §17, så teksten bringes i tættere overensstemmelse med formuleringen i RED III. Den nuværende formulering i udkastet er bredt fortolkelig, hvorimod teksten i direktivet specifikt henviser til elproduktionsstøtte.

Ved spørgsmål til eller behov for yderligere afklaring af ovenstående står vi selvfølgelig til rådighed.

Med venlig hilsen

Maria Dahl Hedegaard
Specialkonsulent

Telefon: 23 81 20 38

mdhj@fjernvarmefyn.dk

ENS Bioenergi

Fra: Christian Sand <csa@fbr.dk>
Sendt: 13. marts 2025 13:30
Til: ENS Bioenergi
Cc: Karin Breck; Pia Saxild; Nikola Kiørboe; Bo Larsen
Emne: Journalnummer 2025 - 1851: Høring over udkast til bekendtgørelser om bæredygtighedskrav til biobrændsler

Kategorier: Grøn kategori

[EKSTERN E-MAIL] Denne e-mail er sendt fra en ekstern afsender.
Vær opmærksom på, at den kan indeholde links og vedhæftede filer, som ikke er sikre.

Forbrugerrådet Tænk har gennemgået høringsmaterialet. Vi har følgende bemærkninger.

I udkastet til bekendtgørelserne anvendes begrebet "bæredygtig" i forskellige former igennem bekendtgørelsen. Med henvisning til bl.a. markedsføringsloven, [Forbrugerombudsmandens vejledning om brugen af miljømæssige og etiske påstande](#) og praksis på området angående greenwashing, ønsker vi at gøre opmærksom på, at vi finder det meget uhensigtsmæssigt, at man i udkastet anvender denne slags udtryk, idet de potentielt kan ende med at danne grundlag for vildledende markedsføring.

Efter Forbrugerrådet Tænks vurdering kan en sådan sprogbrug skabe uklarhed over, hvad der er lovlig sprogbrug, hvilket i sidste ende kan medføre, at forbrugerne udsættes for vildledende markedsføring i form af greenwashing. Samtidig kan det være med til at udvande vigtige begreber i en sådan grad, at de mister deres egentlige betydning – dette også på trods af, at de skulle være anvendt i eksempelvis den officielle oversættelse af EU-lovgivning. Vi henviser i den forbindelse bl.a. til [en udtalelse fra Forbrugerombudsmanden](#), der gør det klart, at det efter Forbrugerombudsmandens opfattelse ikke er lovligt at anvende vildledende bæredygtighedsudsagn i markedsføringen, selvom selvsamme betegnelse er anvendt i EU-lovgivningen.

Fra Forbrugerrådet Tænks side vil vi derfor opfordre til, at man fra Energistyrelsens side indgår i en dialog med Forbrugerombudsmanden med henblik på at sikre, at sprogbrugen i den endelige bekendtgørelse ikke danner et grundlag, der efterfølgende kan lede til vildledende markedsføring fra de virksomheder, som er omfattet af loven.

Med venlig hilsen

Karin Breck
Politisk chef

Christian Sand
Forbrugerpolitisk seniorrådgiver

Med venlig hilsen

Christian Sand

FORBRUGERPOLITISK SENIORRÅDGIVER / SENIOR CONSUMER POLICY ADVISER

M +45 4172 9403

W taenk.dk

Fra: ENS Bioenergi <bioenergi@ens.dk>

Sendt: 10. februar 2025 10:36

Til: Bo Larsen <BLRS@ens.dk>; Nora Skjernaa Hansen <nshn@ens.dk>

Cc: Kristina Houlberg Balling <khlbl@ens.dk>; Lisbet Ølgaard <liol@ens.dk>; Nathalie Josephine Jacobsen <njjb@ens.dk>; Gitte Nielsen <gtnls@ens.dk>; Simon Kran Christensen <sncn@ens.dk>; Claus-Peter Clausen <cpcn@ens.dk>; Meranjani Uthayasanger <meu@ens.dk>; Julie Andrea Rungholm <julan@kefm.dk>

Emne: Høring over udkast til bekendtgørelser om bæredygtighedskrav til biobrændsler

Kære høringsparter,

Energistyrelsen sender hermed to udkast til bekendtgørelser i høring. Det drejer sig om:

- Bekendtgørelse om bæredygtighed og besparelse af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler og flydende biobrændsler til energiformål, m.v. ("bæredygtighedsbekendtgørelsen") (nyudstedelse af eksisterende bekendtgørelse)
- Bekendtgørelse om Håndbog om opfyldelse af bæredygtighedskrav og krav til besparelse af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler og flydende biobrændsler til energiformål (HB 2021) ("håndbogsbekendtgørelsen") (nyudstedelse af eksisterende bekendtgørelse)

Materialet kan tilgås på [Høringsportalen](#). Høringsbrevet er også vedhæftet til denne mail.

Høringssvar bedes sendt til bioenergi@ens.dk med kopi til blrs@ens.dk samt angivelse af journalnummer 2025 - 1851.

Energistyrelsen anmoder venligst om at modtage eventuelle høringssvar til ændringerne i bekendtgørelserne senest den 17. marts 2025.

Med venlig hilsen / Best regards

Bo Larsen

Specialkonsulent

Varme & Affald I

Mobil / Cell

+45 33 95 12 23

E-mail

blrs@ens.dk

Energistyrelsen

Danish Energy Agency - www.ens.dk

- part of The Ministry of Climate, Energy and Utilities

Energistyrelsen er ansvarlig for behandlingen af de personoplysninger, vi modtager om dig. Du kan læse mere om, hvordan vi behandler dine personoplysninger på vores hjemmeside <https://ens.dk/om-os/energistyrelsens-behandling-af-personoplysninger>

København 17/3-2025

Høringssvar fra Green Power Denmark vedr. bekendtgørelser om bæredygtighed for biomasse til energiformål

Green Power Denmark takker for muligheden for at afgive høringssvar til Energistyrelsens høring over to bekendtgørelser, som er hhv. *bekendtgørelse om bæredygtighed og besparelse af drivhusgasemissioner for biomasse-brændsler og flydende biobrændsler til energiformål, m.v.* (herefter benævnt som bæredygtighedsbekendtgørelsen) samt *bekendtgørelse om Håndbog om opfyldelse af bæredygtighedskrav og krav til besparelse af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler og flydende biobrændsler til energiformål (HB 2021)* (herefter benævnt som håndbogen).

De to bekendtgørelser implementerer blandt andet de bæredygtighedskrav og krav om drivhusgasemissionsbesparelser, som sker på baggrund af Europa-Parlamentets og Rådets ændring af VEIII-direktivet/RED III samt implementering af den politiske aftale fra oktober 2020 og aftalekredsens opfølgning hertil af oktober 2024. Green Power Denmark bakker fuldt op om den bæredygtighedsregulering, der er af biomasse til energi i Danmark. Det gælder både den eksisterende lovgivning og de nye krav, som implementeres med de forelagte bekendtgørelser. Biomasse er en grøn og vedvarende energikilde, som spiller en central rolle i energisystemet. Biomasse er en forudsætning for, at vi kan opretholde forsyningssikkerheden for både varme- og elsystemet og danskerne dermed har strøm i stikkontakten og varme i radiatoren. Når der bruges biomasse til energi, er det helt centralt, at biomassen er bæredygtig og kommer fra skove og andre områder mv., der er forvaltet bæredygtigt. Biomasse, der ikke lever op til gældende lovgivning og dermed ikke er bæredygtig, skal ikke bruges til at producere energi. Den danske lovgivning om bæredygtighed er blandt de strammeste i verden og Danmark går med disse nye krav stadig forrest i regulering af bæredygtighed til biomasse, og Green Power Denmark støtter op om denne tilgang.

Green Power Denmark har nedenfor en række generelle og principielle kommentarer til denne høring samt en række tekstnære spørgsmål og kommentarer.

Generelle kommentarer

1. Behov for længere implementeringsperiode eller overgangsordning

Green Power Denmark støtter skærpelsen af de eksisterende bæredygtighedskrav. Men det er centralt, at implementeringen vil forløbe på en hensigtsmæssig måde, som tager højde for de praktiske tilpasninger, som er nødvendige i biomassens leverandørkæder, herunder også tilpasninger i certificeringsordninger, for at den fornødne dokumentation i henhold til de nye regler, kan tilvejebringes af energiselskaberne.

Ifølge høringsudkastet skal virksomhederne efterleve de nye regler fra den 21. maj 2025, hvor det efter Green Power Denmarks forståelse gælder for al biomasse *forbrugt* fra denne dato. Samtidig oplyser Energistyrelsen, at de endelige bekendtgørelser vil blive offentliggjort i ugerne eller dagene op til denne dato. Denne tidsplan er særdeles problematisk.

Green Power Denmark anser det for yderst kritisk, hvorvidt det praktisk er muligt for virksomhederne at efterleve de nye regler med så kort kendskab til de konkrete krav. Der er en overhængende risiko for, at virksomheder vil have store udfordringer med at tilvejebringe den rette dokumentation for efterlevelse af de nye regler. Disse udfordringer skyldes ikke manglende vilje hos selskaberne eller, at biomassen ikke er bæredygtig, men er ene og alene et spørgsmål om, hvad der praktisk er muligt at understøtte i den samlede leverandørkæde givet det korte tidsrum, der er.

Energibranchen har altid været meget indstillet på udelukkende at anvende bæredygtig biomasse. F.eks. er den nuværende lovgivning direkte erstatning for den tidligere frivillige brancheaftale. Derfor er det også meget beklageligt, at man gennemfører grundlæggende ændringer i reglerne for en betydelig andel af den danske energiforsyning, hvori branchen gives meget dårlige forudsætninger for at efterleve reglerne. Green Power Denmark bakker fuldt op om de nye krav, men er fortsat meget uforstående overfor den manglende mulighed for omstilling, som der eksempelvis blev udvist ved indførelse af de tidligere regler i form af en overgangsperiode i 2021.

Der er både politisk og i offentligheden stort fokus på bæredygtig biomasse. Skabes der tvivl om, hvorvidt biomasse kan leve op til de nye regler kan konsekvenserne være betydelige for de konkrete virksomheder og der vil givetvis være risiko for, at nogle virksomheder vælger at anvende fossile brændsler i stedet for bæredygtig biomasse for at undgå denne risiko.

Risiciene ved denne hastige implementering er, at virksomhederne vil være nødsaget til at indkøbe ny biomasse, i det omfang det overhovedet er muligt, med kort varsel med højere forbrugerpriser til følge. I værste tilfælde er risikoen, at forsyningsvirksomheder potentielt kan ende med stå i valget mellem at bryde deres forsyningspligt ved at stoppe el- og/eller varmeproduktionen, da dokumentationskravene efter de nye bæredygtighedsreglerne ikke kan imødekommes eller at bryde bæredygtighedskravene for at opretholde forsyningssikkerheden. Det er ikke

en situation Green Power Denmarks medlemmer ønsker at ende i og det må desuden anses som et højt prioriteret samfundsmæssigt hensyn, at der ikke bringes tvivl om forsyningssikkerheden. Der er derfor behov for, at der findes en operationel løsning på dette hurtigst muligt.

Green Power Denmark vil foreslå, at der indføres en relevant overgangsperiode. F.eks. enten, at selve implementeringen af de nye krav udskydes til eksempelvis 1. januar 2026. Alternativt, at Energistyrelsen indfører en forenklet dokumentationsmodel og/eller kontrol for de nye krav, i den første indberetning for biomasseforbruget fra 21. maj 2025 til 31. december 2025, som indberettes i foråret 2026. De i dag gældende krav bør fortsat være underlagt samme kontrol og dokumentation som hidtil.

Green Power Denmark bidrager gerne i forbindelse med at udarbejde løsninger på de ovennævnte udfordringer.

2. Behov for en vejledning og fuld opdatering af Håndbogen

I forlængelse af ovenstående anser Green Power Denmark det som højest nødvendigt, at der hurtigst muligt udarbejdes en vejledning, som nærmere beskriver, hvordan de nye regler konkret skal forstås og efterleves. I vores dialog med medlemmer, andre organisationer og interessenter identificerer vi et stort behov for vejledning og mulighed for, at hele forsyningskæden har en reel mulighed for at omstille til de nye krav.

Bæredygtighedsbekendtgørelserne er kompleks lovgivning og omfatter mange virksomheder af meget stor variation. Der er i reglerne en lang række uklarheder og uhensigtsmæssige formuleringer, som efterlader stort fortolkningsrum og dermed usikkerhed for de omfattede virksomheder.

Derfor er det også beklageligt, at de samlede ændringer og opdateringer til Håndbogen ikke er indarbejdet i høringsudkastet, men udelukkende afspejler ændringerne i den nye bekendtgørelse.

Konsekvensen af de samlede ændringer og fortsatte behov for vejledning på en lang række punkter, er derfor, at de underlagte virksomheder på nuværende tidspunkt og sandsynligvis også ved ikrafttrædelsesdatoen, ikke har klarhed over, hvilke regler der egentlig skal efterleves og hvilke dokumentationskrav, der skal stilles i forsyningskæden.

Det er Green Power Denmarks forståelse, at Energistyrelsen vil igangsætte arbejdet med en fuld opdatering af Håndbogen samt en vejledning, hurtigst muligt. Det er naturligvis positivt og Green Power Denmark bistår gerne Energistyrelsen i den forbindelse.

3. Certificeringsordninger

Det er vigtigt, at de i dag gældende certificeringsordninger, som kan bruges til at dokumentere efterlevelse af bæredygtighedskravene (SBP, FSC og PEFC), fortsat vil være gældende i henhold til den nye lovgivning samt i overgangsperioden som nævnt under §35.

Derudover er det vigtigt, at certificeringsordningerne er gældende i den periode, hvor ordningerne ligeledes skal indarbejde de nye krav i deres respektive standarder.

Certificeringsordningerne er et centralt element for energibranchen i at dokumentere og indberette efterlevelse af loven på. Derfor er vigtigt, at der ikke skabes tvivl om ordningernes validitet og gyldighed og det bør kontinuerligt fremgå på Energistyrelsens hjemmeside, hvilke ordninger, der gælder, jf. §35 stk. 3.

4. Afgrænsninger for virksomheder som ikke er underlagt kravene

Green Power Denmark finder det meget u hensigtsmæssigt, at man med de nye regler undtager kvoteomfattede industrivirksomheder, som bruger biomasse som led i deres produktion, hvor varme og/eller elproduktion ikke er hovedformål. Det skaber et parallelmarked for biomasse, som reelt ingen bæredygtighedskrav har.

Energibranchen har i flere år arbejdet intensivt på at etablere dokumenterbare bæredygtige forsyningskæder, da biomasse er en kostbar ressource, som skal bruges med omtanke. Denne tilgang bakkes op af både forskning og politisk. Derfor er det problematisk, at selv relativt store virksomheder, som netop har forudsætningerne for at efterleve kravene, ikke er underlagt reglerne.

På samme vis er importører og forhandlere, der importerer eller forhandler under 5.000 tons biomasse per år ligeledes undtaget. For det første skaber det et ureguleret marked, hvor handel med biomasse, som potentielt kan bidrage med negative effekter på skov, natur og kulstofpuljer, kan handles og benyttes med fuld tilladelse. For det andet er grænsen fortsat høj og en betydelig af den biomasse, der bruges til private formål er således undtaget fra bæredygtighedskrav.

Det er positivt, at anlægsgrænsen for omfattede anlæg, der bruger træbiomasse, sænkes til 1 MW pr. 1. januar 2028. Green Power Denmark så gerne, at det gjaldt tidligere. Derudover er det positivt, at Energistyrelsen fortolker direktivet således, at "anlæg" forstås som den samlede kapacitet pr. virksomhed og ikke pr. separat enhed som hidtil. Green Power Denmark ser gerne, at anlægsgrænsen sænkes yderligere, så alle anlæg praktisk talt er omfattet. Det vil bidrage til at skabe ligeværdige markedsforhold og forhindre handel med biomasse, der ikke er bæredygtig.

5. LULUCF-balancen, jf. Håndbogen afsnit 5.6

Håndbogens afsnit 5.6 pkt. a og b er ikke opdateret. LULUCF-udledninger kan anvendes som dokumentation under pkt. a. Green Power Denmark vil dog påpege, at lande kan ændre deres indberetninger til FN med tilbagevirkende kraft, f.eks. ved justering af opgørelsesmetoder i den nationale skovstatistik. Dette betyder, at virksomheder ikke på forhånd kan vide, om den biomasse, de indkøber, fortsat opfylder dokumentationskravet.

Green Power Denmark foreslår derfor en ændring, så virksomheder ikke risikerer at basere deres indkøb på data, der senere viser sig at være utilstrækkelige. Vi opfordrer til en faglig gennemgang af dokumentationskravet og den nuværende opgørelsesmetode, så virksomheder bedre kan træffe beslutninger, der lever op til dette klimakrav.

Tekstnære kommentarer

6. Manglende tekstmæssig overensstemmelse med den oprindelige direktivtekst

Green Power Denmark vil påpege, at der vedr. nogle af de mest centrale krav fra RED III, herunder kaskadekravet, er manglende overensstemmelse mellem ordlyden i den oprindelige EU-tekst af RED III og de nye danske regler. F.eks. er krav til kaskadeanvendelse i den oprindelige tekst formuleret således, at biomasse ikke må give anledning til "unødige" forvridninger" mens i den danske tekst er formuleret som, at man skal "identificere generelle risici".

De konkrete formuleringer er i den oprindelige tekst: *Medlemslandene træffer foranstaltninger til at sikre, at energi fra biomasse produceres på en måde, der minimerer unødige forvridende virkninger på markedet for råmaterialer til biomasse og skadelig indvirkning på biodiversiteten, miljøet og klimaet.*

Mens det i det danske udkast er formuleret som: *Virksomheder [...] skal foretage en overordnet systematisk kvalitativ vurdering af deres forsyningskæder med henblik på at identificere generelle risici for at købe træ til energiformål som a) alternativt kunne afsættes til træbaserede materialer på en økonomisk bæredygtig og miljøvenlig måde, eller b) kunne medføre skadelig indvirkning på biodiversitet, miljø og klima.*

Denne manglende overensstemmelse er uheldig og kan medføre, at direktivets oprindelige formål og hensyn implementeres og fortolkes anderledes i Danmark end i resten af EU. Hvis alle medlemslande implementerer direktivet med egne nationale versioner af den oprindelige tekst, er resultatet potentielt, at ingen lande implementerer direktivet ens, og der opstår uoverensstemmelser mellem lande. Det er selvsagt uheldigt f.eks. ved indgåelse af kontrakter og køb af biomasse på tværs af landegrænser. Derudover kan det have en negativ påvirkning i certificeringsordningernes tilpasningsproces til de nye krav.

For at undgå disse uhensigtsmæssigheder har Green Power Denmark følgende forslag til en ny formulering af §16. Ændringer ift. høringsversionen fremgår med ændringsmarkeringer:

Krav til bæredygtig kaskadeanvendelse af træbiomasse

§ 16. Virksomheder, som anvender faste eller ~~gasformige~~ biomassebrændsler produceret af ~~træbiomasse~~ biomasse fra skov

til produktion af elektricitet, opvarmning eller køling, samt virksomheder, der producerer eller importerer træpiller, træbriketter eller brænde til energiformål i husholdninger, jf. § 11, skal foretage en overordnet systematisk kvalitativ vurdering af deres forsyningskæder med henblik på at identificere generelle risici for at købe træ til energiformål som

a) giver unødige forvridende virkninger på markedet for råmaterialer til biomasse eller alternativt kunne afsættes til træbaserede materialer på en økonomisk bæredygtig og miljøvenlig måde, eller

b) kunne medføre unødig skadelig indvirkning på biodiversitet, miljø og klima, herunder på nationale kulstofdræn og skoves økosystemer, og dermed udgøre en ubæredygtig biomassevej.

Stk. 2. Denne vurdering, jf. stk. 1, skal ske gennem et styringssystem i virksomheden, som skal være dokumenteret og understøttet af interne processer på virksomhedsniveau.

Stk. 3. Vurderingen, jf. stk. 1, skal ske med udgangspunkt i

1) råmaterialets geografiske oprindelse, biomassetype og overordnede fysiske karakteristika og

2) markedet for salg af træ for råmaterialer for biomasse fra kildeområdet til træbaserede materialer under behørig hensyntagen til særlige nationale forhold.

Stk. 4. Virksomhederne skal ~~foretage en aktiv minimering af identificerede~~ aktivt foretage indkøb af biomasse, der minimerer unødige forvridende virkninger på markedet for råmaterialer til biomasse og skadelig indvirkning på biodiversiteten, miljøet og klimaet risici, jf. stk. 1, ~~i deres forsyningskæder.~~

Stk. 5. Styringssystemet, jf. stk. 2, skal være etableret senest den 31. december 2025, og den overordnede systematiske vurdering, jf. stk. 1, skal foretages for biomassebrændsler, som anvendes fra den 1. januar 2026.

Stk. 6. Energistyrelsen kan fravige stk. 1- 4, når det er nødvendigt for at sikre

7. Krav til kaskadeanvendelse, §16

I de nye krav implementeres et krav til bæredygtig kaskadeanvendelse af biomasse, der pålægger virksomhederne, at implementere et system, der påviser, at biomassen ikke alternativt kunne være anvendt til andet end energi. Det er i udkastet fortsat meget uklart, hvad dette system reelt skal indeholde og påvise samt hvilke biomassetyper, som er omfattet i hvilket omfang. Behovet for vejledning på dette område er meget stort. Det er fortsat uklart, hvordan virksomhederne konkret sig sikre, at kaskadekravet overholdes og hvilke forventninger, der er til styringssystemet og en systematisk kvalitativ vurdering. Green Power Denmark opfordrer Energistyrelsen til at prioritere vejledning på dette område højt, så virksomhederne kan gå i gang med indføre de nødvendige foranstaltninger, så de rette systemer er på plads pr. 1. januar 2026.

Green Power Denmark vil forslå, at der udarbejdes fælles risikovurderinger for så vidt, angår biomasse fra pågældende områder. Skal hver enkelt virksomhed lave egne risikovurderinger kan der opstå uhensigtsmæssigheder f.eks. i de tilfælde, at der forekommer forskellige risikovurderinger for de samme områder for den samme type af biomasse. Green Power Denmark forslår således, at Energistyrelsen godtager fælles risikovurderinger i det omfang, det er muligt at udarbejde dette, evt. fra en tredjepart.

Green Power Denmark er grundlæggende af den opfattelse, at den forelagte bekendtgørelse er en overimplementering af direktivets art. 3, ved at lade kravet gælde for al biomasse. Det er ligeledes Green Power Denmarks opfattelse, at Danmark er det eneste land, der implementerer kravet på denne vis. Restprodukter fra træindustri og træbiomasse fra ikke-skov bør som udgangspunkt ikke udgøre en risiko for brud på kaskadeprikket og dermed ikke medfører generelle risici for virkninger på markeder eller skadelig indvirkning på biodiversitet, miljø og klima. Derfor bør disse biomassetyper være undtaget.

Træbiomasse fra ikke-skov har altovervejende en kvalitet, der gør, at det ikke har reelle anvendelsesmuligheder udover energi. Træ fra disse områder er dyrket med det formål at skabe læbælter o.lign. og ikke kvalitetstræ. Ligeledes har restprodukter fra træindustri allerede været gennem en markedsbaseret forsyningskæde, som ikke har aftaget ressourcen og dermed udgør det ikke en risiko for forvridninger i markedet. Derudover er ressourcen i sin natur allerede fjernet fra skoven og at bruge den til energi, udgør derfor ikke en risiko for skadelig indvirkning på biodiversitet. Alternativt kan det formuleres således, at træbiomasse fra ikke-skov kun skal vurderes ift. pkt. b og, at restprodukter fra træindustri kun skal vurderes ift. pkt. a.

Derudover fremgår det §16 stk. 4, at "virksomhederne skal foretage en aktiv minimering af de identificerede risici". Her opfordrer Green Power Denmark ligeledes til, at Energistyrelsen vejleder og præciserer, hvad en "aktiv minimering" indebærer.

8. Nye definitioner af skovtyper

Der er i de nye regler ændret i de tidligere definitioner af hhv. skov og ikke-skov.

Ift. ikke-skov er den nye definition uklar og kan tolkes på en måde således, at mindre træ er omfattet af de nye regler. Energistyrelsen oplyser, at dette er imod hensigten, som udelukkende er en præcisering af eksisterende formulering. Green Power Denmark forslår, at den tidligere definition videreføres.

Ift. skov er det bl.a. præciseret, hvad der gælder i Danmark.

Green Power Denmark anbefaler vedr. alle definitioner i bekendtgørelsen, at der sikres overensstemmelse mellem definitioner i andre relevante

lovgivninger, f.eks. EUDR, da det disse definitioner, der benyttes af energiselskaberne i kontakten med leverandører.

9. Definition af primær skov og gammelgroet skov

I §3 nr. 19 samt §3 nr. 31 defineres primær skov og gammelgroet skov. Det er imidlertid fortsat uklart, hvordan de to skovtyper defineres. Det være sig hvorvidt definitionerne skal være ifølge oprindelseslandet for begge skovtyper eller om det er primær skov som defineret af FAO og kun gammelgroet skov som defineret i oprindelseslandet. Derudover er ikke klart, hvordan loven skal forstås i de tilfælde, hvor lovgivningen i oprindelseslandet ikke har defineret de to skovtyper. Det er Green Power Denmark's forståelse, at den danske definition i så fald vil være gældende. Det påpeges hertil, at skov og økosystemer kan være meget forskellig fra land til land og en dansk definition svært kan finde anvendelse i andre lande. Green Power Denmark opfordrer til, at Energistyrelsen for så vidt muligt forsøger at holde definitioner så internationale som muligt for at undgå forståelsesmæssige forskelle mellem lande, det er både i og udenfor EU.

10. Direkte finansiel støtte

Det bør præciseres, hvilke former for støtte, der menes i §17 og denne præcisering bør være i tråd med direktivformuleringen omkring støtte. Ifølge Green Power Denmark's forståelse er formuleringen i RED III rettet mod direkte finansiel støtte til elproduktion. Formuleringen i høringsudkastet kan dog imidlertid fortolkes bredt som støtte, herunder f.eks. også støtte til CCS, hvilket Green Power Denmark finder uhensigtsmæssigt.

11. Dødt ved

§12, stk. 6 foreskriver, at dødt ved, som har været dødt i mere end ét år skal efterlades i skoven. Green Power Denmark er enige i, at eksisterende dødt ved, skal efterlades i skoven og, at mængden af dødt ved skaber positive effekter på særligt biodiversiteten. Green Power Denmark vil i øvrigt i denne forbindelse påpege, at mængden af dødt ved er stigende i de danske skove og det er sket samtidig med, at biomasseudtaget også er steget. En eksakt periode på f.eks. ét år er dog svær at efterleve i praksis. Det kan være endog meget svært at afgøre om et stykke træ har ligget i skoven over eller under et år. Green Power Denmark forslår derfor, at udarbejdes en mere præcis og utvetydig formulering.

12. Ny type af revisionserklæring

I §12 pkt. 7 henvises til en revisionserklæring. Det er uklart hvilken erklæring, der her menes, hvornår og under hvilke omstændigheder en sådan skal foreligge samt hvem, der kan lave denne. Dette forhold bør præciseres.

13. Bekendtgørelsens ikrafttrædelse

Det fremgår af §42 stk. 3, at "*for forhold før den 21. maj 2025 finder de hidtil gældende regler i bekendtgørelse nr. 530 af 28. maj 2024 [...] anvendelse*". Det er dog uklart, hvad der helt konkret menes med "forhold" i denne sammenhæng. Vil det være kontrakter indgået inden, biomasse købt inden,

biomasse leveret inden, biomasse forbrugt inden eller andet. Det bør præcisere hvilke forhold, der henvises til.

Ved spørgsmål eller behov for yderligere afklaringer henvises til undertegnede.

Med venlig hilsen

Akseli Stech Carlander
ACA@greenpowerdenmark.dk
Dir. tlf. +45 35 30 04 46

Energistyrelsen
Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V
J. nr. 2025-1851

Biomasse Sourcing
Direkte tlf. +45 2795 4295
E-mail camgro@hofor.dk
Dato 17.03.2025

Høring vedr. Udkast til bekendtgørelse om bæredygtighed og besparelse af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler og flydende biobrændsler til energiformål, m.v. og udkast til bekendtgørelse om Håndbog om opfyldelse af bæredygtighedskrav og krav til besparelse af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler og flydende biobrændsler til energiformål (HB 2021)

HOFOR takker for muligheden for at afgive høringssvar til de to bekendtgørelser vedr. krav om bæredygtighed og besparelse af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler til energiformål.

HOFOR støtter grundlæggende op om de skærpede bæredygtighedskrav til biomassen. HOFOR er en af Danmarks største aktører inden for biomasse-anvendelse med et stærkt samfundsansvar. Derfor er det vigtigt for HOFOR, at biomassen kommer fra skove og andre områder, der er bæredygtigt forvaltet - og at træ bruges til det formål, som giver den bedste samfundsmæssige værdi. Bæredygtighedsregulering er en vigtig brik i at sikre dette, hvilket er årsagen til at HOFOR generelt bakker op om de nye skærpede bæredygtighedskrav i den danske implementering af VE III-direktivet.

HOFOR har dog en række kommentarer til udkastet, hvor HOFOR vurderer, at den største udfordring er tidslinjen ift. implementeringen. Høringssvaret er struktureret i to dele. Først præsenteres generelle bemærkninger til de skærpede bæredygtighedskrav, hvor de overordnede implikationer og udfordringer fremhæves. Derefter følger en mere detaljeret gennemgang med teksthævede bemærkninger, hvor specifikke formuleringer i udkastet kommenteres og vurderes i forhold til deres praktiske og tekniske konsekvenser.

Generelle bemærkninger til de skærpede bæredygtighedskrav

Behov for en overgangsperiode eller længere implementeringsperiode

HOFOR er stor fortalende for at skærpe de eksisterende bæredygtighedskrav til biomassen men vil gerne understrege, at det er særdeles problematisk, at de endelige bekendtgørelser først bliver offentliggjort få dage før implementeringsdatoen den 21. maj 2025. Dette har Energistyrelsen mundtligt videreformidlet til branchen. Det efterlader energi- og biomassebranchen med meget lidt tid til at formidle de nye krav til leverandører og opdatere interne styringssystemer.

Biomassen bliver oftest høstet flere måneder og måske endda op til et år før den ankommer til fx Amagerværket og bliver brændt af. På nuværende tidspunkt befinder den

biomasse, der anvendes efter den 21. maj 2025, sig enten i skoven til tørring eller på lager hos leverandørerne. Ikrafttræden den 21. maj 2025 kan derfor medføre, at der vil være store mængder biomasse, der allerede er fældet og ligger klar til levering, der ikke lever op til de nye krav, og derfor ikke kan anvendes i Danmark. Den korte implementeringsfrist vil nødvendiggøre, at el- og fjernvarmeselskaberne på kort sigt skal sikre alternative leverancer i et allerede presset biomassemarked. Dette kan potentielt udfordre forsyningssikkerheden – ikke på grund af biomassens bæredygtighed, men fordi det i praksis ikke er muligt at implementere og fremskaffe den nødvendige dokumentation inden for den givne tidsramme. Dermed kan forsyningsselskaberne stå i en situation, hvor der både skal betales for allerede indkøbte mængder biomasse, og hvor der ikke kan fremskaffes dokumentation i tide, samt for nyindkøbte mængder. Dette vil medføre unødigt høje priser for varmekunderne. Alternativt vil fjernvarmeselskaberne, der ikke kan skaffe tilstrækkelig biomasse, der lever til de nye krav, være nødt til at producere på gasfyrede spidslast anlæg som erstatning for biomassefyrede anlæg, hvis selskabet har sådanne til rådighed.

Efter løbende dialog med Energistyrelsen er HOFOR ligeledes bekymret for manglende definition af væsentlige aspekter i bekendtgørelserne. F.eks. definitionerne af nationale tærskler for dødt ved og for renafrifter. Dialog med andre europæiske brancheforeninger og virksomheder sandsynliggør, at Danmark kommer til at være en af de eneste medlemsstater, som vil overholde ikrafttrædelsesdato den 21. maj 2025. Efter HOFORs forståelse har ingen andre medlemsstater udgivet bekendtgørelser eller forslag til lovtekster til offentlig høring endnu. Det betyder, at de andre medlemsstater ikke har defineret tærsklerne på dødt ved og renafrifter, hvilket efterlader de omfattede virksomheder med meget få retningslinjer om, hvordan de nye krav skal implementeres i forsyningskæderne.

I forlængelse af de overstående bekymringer, vil HOFOR gerne understrege, hvor essentielt det er, at implementeringen af VE III sker på en effektiv og hensigtsmæssig måde, der tager højde for de nødvendige praktiske tilpasninger. Dette gælder både i leverandørkæderne og hos certificeringsordningerne. Det er problematisk, hvis de omfattede virksomheder ikke kan fremskaffe den nødvendige dokumentation for at leve op til de nye regler, selvom biomassen er bæredygtig. Derudover vil HOFOR gerne pointere, at udfordringerne blot er praktiske i forhold til den korte tidsramme, og ikke er et tegn på manglende vilje eller støtte i at efterleve bæredygtighedslovgivningen for biomasse. Vi ser derfor behovet for, at der arbejdes for en operationel implementering af VE III. HOFOR foreslår grundet overstående bekymringer, at der indføres en relevant overgangsperiode til at give de omfattede virksomheder den nødvendige tid til at implementere nye styringssystemer samt formidle og uddanne leverandører igennem hele forsyningskæden.

Certificeringsordningernes fortsatte brug som dokumentationsmulighed

HOFOR finder det utroligt positivt, at § 33 i bæredygtighedsbekendtgørelsen specifikt nævner certificeringsordningerne som dokumentationsvej, og anbefaler Energistyrelsen til forsat at bibeholde de nuværende certificeringsordninger på deres hjemmeside.

De frivillige ordninger er et centralt værktøj i forsyningsvirksomhedernes due diligence til at dokumentere efterlevelse af bæredygtighedskravene, samtidig med at de understøtter gennemsigtighed og kvalitet i processen. Derfor er yderst væsentligt, at de i dag godkendte certificeringsordninger (SBP, FSC og PEFC) fortsat anses som en dokumentationsmulighed til efterlevelse af bæredygtighedskravene efter 21. maj 2025. Både i en potentiel overgangsperiode men også fremadrettet. Det er derfor vigtigt at udvise fleksibilitet i forhold til implementeringsperioden for at give certificeringsordninger tid til at udvikle deres standarder. HOFOR ser det som en klar fordel, at Energistyrelsen sikrer stabilitet i deres eksisterende godkendelser og undgår pludselige ændringer i godkendte certificeringsordninger.

Behov for vejledninger

Begge bekendtgørelser i høring er ganske komplicerede lovgivningstekster, der fastsætter krav for både store og forholdsvis små virksomheder. Det udgør derfor en stor udfordring for branchen at leve op til kravene uden konkrete vejledninger, når tiden mellem offentliggørelse og ikrafttrædelsesdato er yderst kort.

Kravene i bekendtgørelserne i høring rummer en række uklarheder og efterlader et relativt stort fortolkningsrum, der leder til usikkerhed om, hvordan kravene egentlig skal overholdes. Særligt kravene vedrørende kaskade, dødt ved og renafdrifter skaber usikkerhed. Det er afgørende, at vejledninger bliver udarbejdet hurtigst muligt, og at omfattede virksomheder får tilstrækkelig tid til at omstille deres værdikæder til de nye krav. Energi- og biomassebranchen har altid været engageret i at udvikle og opfylde bæredygtighedskravene. For at branchen bedst kan fortsætte og styrke deres indsats, er det vigtigt med tilstrækkelig tid og klar vejledning. HOFOR anbefaler, at Energistyrelsen hurtigst muligt udarbejder grundige vejledninger samt en opdatering af Håndbogen for at imødekomme de omfattede virksomheder med efterlevelse. Dette arbejde bistår HOFOR naturligvis meget gerne Energistyrelsen med.

Nye definitioner

Det kan ses af bekendtgørelserne, at der er ændret i definitionerne af skov og ikke-skov. HOFOR vil gerne fremhæve, at denne ændring er uhensigtsmæssig, da mange selskaber skal leve op til flere lovgivninger med forskellige definitioner af skov. Derudover har certificeringsordningerne også forskellige definitioner. Det anbefales, at definitionerne ændres til at stemme overens med andre EU-regulativer og så vidt muligt med certificeringsordningerne. HOFOR mener, at en præcisering af definitionen af træ fra ikkeskov i

dette udkast vil være fordelagtig, da den nuværende formulering er uklar og kan give anledning til misforståelser. Den kan f.eks. tolkes på en måde, hvor biomasse fra et areal under 0,5 ha fældes, da det betragtes som træ fra ikke-skov. Energistyrelsen har mundtligt berettet, at det ikke har været intentionen. HOFOR anbefaler at gå tilbage til den tidligere definition af ikke-skov.

Tekstnære bemærkninger til bæredygtighedsbekendtgørelsen og håndbogen om opfyldelse af bæredygtighedskrav og krav til besparelse af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler og flydende biobrændsler til energiformål.

§12 Bæredygtighedskrav for biomasse fra skov og restprodukter fra træindustri

I Stk.1 nummer 4 beskrives det, at fældningen skal udføres i overensstemmelse med maksimumtærskler for store renafdrifter og lokalt og økologisk passende tærskler for udtagningen af dødt ved. Det er særledes positivt, at disse tærskler skal beskrives kvalitativt i stedet for kvantitativt, men det står ikke klart, hvordan kravene skal efterleves og efterfølgende dokumenteres. Her anbefales det, at der udarbejdes en vejledning.

I Stk. 1 nummer 7 omtales en revisionserklæring producenter skal afgive for at sikre, at skov og rester fra træindustri ikke stammer fra no-go arealer. HOFOR anbefaler, at der gives yderligere afklaring og vejledning om, hvad præcist det indeholder, og hvem der kan procedure det.

Stk.6 understreger, at "dødt ved, som har været dødt i mere end et år, efterlades, jf. dog stk. 7.". Først vil HOFOR gerne understrege, at eksisterende dødt ved, bør blive liggende i skoven. Således er HOFOR enige i intentionen. Det kan være vanskeligt prævist at fastslå, hvornår dødt ved i praksis opstår. Derfor foreslås det, at der enten gives en vejledning for, hvordan det skal påvises, eller at den specifikke grænse på et år fjernes eller revurderes, så det bliver praktisk og operationelt at efterleve kravet.

Primær- og gammelgroet skov

HOFOR vil gerne påpege, at §12 i udkast til Bekendtgørelse om bæredygtighed og besparelse af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler og flydende biobrændsler til energiformål er forholdsvis uklar med hensyn til, hvilke definitioner der er gældende, og hvad der sker, hvis biomasse købes fra et land, der ikke har defineret disse skovtyper. Hvis sådan en situation opstår, hvilket er der en vis sandsynlighed for, da meget tyder på, at de andre medlemsstater ikke når at implementere VE III til den 21. maj 2025, vil det være problematisk, hvis den danske definition er gældende i disse lande. Der bør tages hensyn til at skove og økosystemer er meget forskellige fra land til land. HOFOR anbefaler, at der bliver skabt klarhed over, hvor disse skovtyper findes i Danmark og hvis muligt også i andre lande. Det er HOFORs forståelse efter høringsmødet, at medlemsstaterne ikke er klar over, hvad der er primær- og gammelgroet skov i de respektive

lande samt, hvor disse skove måtte ligge. Dette gør det vanskeligt for aktørerne i biomassebranchen at navigere i. Derfor anbefales det, at Energistyrelsen hurtigst muligt får skabt klarhed over, hvilke definitioner er gældende og sætter retningslinjer for indkøb i lande, der ikke har defineret disse skovtyper. HOFOR anbefaler også, at Energistyrelsen forsøger at holde definitionerne så internationale, de kan.

§16 Krav til bæredygtig kaskadeanvendelse i udkast til Bekendtgørelse om bæredygtighed og besparelse af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler og flydende bi-brændsler til energiformål

Bæredygtighedsbekendtgørelse i høring fremlægger, at "virksomheder skal foretage en overordnet systematisk kvalitativ vurdering af deres forsyningskæder med henblik på at identificere generelle risici for at købe træ til energiformål". Beskrivelsen for, hvordan denne overordnet systematiske kvalitative vurdering skal opbygges, og hvad den skal indeholde, er relativt uklar og leder til flere spørgsmål. Det gør det problematisk for de omfattede virksomheder at klargøre deres interne systemer, når det er usikkert, hvad der skal til, for at leve op til kravene. Det er vigtigt, at de omfattede virksomheder straks kan begynde at implementere de nødvendige foranstaltninger for at sikre virksomhedernes interne systemer, er på plads pr. 1. januar 2026. Derfor vil HOFOR anbefale, at en vejledning vedr. kaskade bliver en hovedprioriteret. Vi vil gerne understrege vigtigheden af at implementeringen af kaskadekravet bliver operationelt for de omfattede virksomheder. HOFOR anbefaler derfor, at de danske myndigheder inviterer hele branchen til dialog, når vejledningen skal skrives.

Desuden fremhæves det, at Danmark, som medlemsstat, er en af den eneste medlemsstater, der implementerer kaskade for al træbiomasse og ikke kun, hvis der modtages ny støtte. Derfor anses det som vigtigt, at den danske implementering ikke stiller væsentlige større krav end andre medlemsstater, således danske virksomheder kan forblive konkurrencedygtige på biomassemarkedet. HOFOR er enig i, at kaskadekravet kan skærpe bæredygtighedskravene yderligere og sætte stærkere fokus på, hvad produkter fra skoven bliver brugt til. Men det er væsentligt, at kravene bliver operationelle for ikke at forstyrre et allerede velfungerende marked, der sørger for, at chancerne for, at høj-kvalitetstræ bliver til biomasse, er relativt lave.

§16 i udkast til Bekendtgørelse om bæredygtighed og besparelse af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler og flydende bi-brændsler til energiformål samt Håndbogen specificerer, at kaskadekravet ikke blot er gældende for skovbiomasse, men også omfatter træbiomasse fra ikkeskov og restprodukter fra træindustri. Risikoen for at der bliver anvendt høj-kvalitetstræ i disse biomassetyper er allerede meget lav. Restprodukter fra træindustrien er blevet udsat for kaskadeprincippet efter at have været anvendt i træindustrien, og de vil ikke vurderes til at være ubæredygtig biomasse, da træet allerede er fjernet fra skoven. Kvaliteten af ikkeskov vil meget sjældent være god nok til at blive anvendt til andet end biomasse, da det ofte plantes med det formål at give vildtet et sted

at gemme sig eller læ i landskabet. Hvis disse biomassetyper skal omfattes af en risikovurdering, vil det kræve yderligere ressourcer for biomassetyper, hvor risikoen i forvejen er lav for ikke at leve op til kravene. Det anbefales derfor, at kravene til disse to biomassetyper revideres.

I operationaliseringen af kaskadekravet understreger HOFOR, at det er essentielt at tage højde for de dynamiske markedsspecifikationer. Ud over faktorer som diameter og længde, bør der tages hensyn til situationer som stormfald, skovbrande eller andre naturlige forhold, der kan medføre, at træet har ligget længere i skoven. Jo længere træ ligger i skoven, jo mere mister træet sin kvalitet, hvilket kan være en af grundene til, at det ender som biomasse. Derudover understreges det, at hvis kaskade skal implementeres operationelt, er det vigtigt, at der ikke eksisterer modsigende risikovurderinger i samme kildeområde. HOFOR foreslår, at der udarbejdes fælles risikovurderinger for biomasse indenfor et givent kildeområde. Potentielt vil certificeringsordningerne kunne bistå med dette. Det er væsentligt, at der ikke udarbejdes flere forskellige risikovurderinger dækkende det samme kildeområde med afvigende konklusioner af konkurrerende aktører på markedet.

Som tidligere nævnt er det vigtigt, at efterlevelsen af kaskadekravene kan dokumenteres i en måde, som er operationel for de omfattede virksomheds interne styringssystemer, og som kan formidles effektivt gennem forsyningskæderne, uden at pålægge danske virksomheder u hensigtsmæssige krav i forhold til konkurrenter i andre medlemsstater. I den forbindelse kommer her et forslag til, hvordan kaskadekravet kan formuleres i bekendtgørelsen. Den nuværende tekst i høring er blevet overstreget, og nye tekstforslag står med grøn.

Krav til bæredygtig kaskadeanvendelse af træbiomasse

§ 16. Virksomheder, som anvender faste eller gasformige biomassebrændsler produceret af ~~træbiomasse~~ **biomasse fra skov** til produktion af elektricitet, opvarmning eller køling, samt virksomheder, der producerer eller importerer træpiller, træbriketter eller brænde til energiformål i husholdninger, jf. § 11, skal foretage en overordnet systematisk kvalitativ vurdering af deres forsyningskæder med henblik på at identificere generelle risici for at købe træ til energiformål som

a) **giver unødige forvridende virkninger på markedet for råmaterialer til biomasse eller alternativt kunne afsættes til træbaserede materialer på en økonomisk bæredygtig og miljøvenlig måde, eller**

b) **kunne medføre unødigt skadelig indvirkning på biodiversitet, miljø og klima, herunder på nationale kulstofdræn og skoves økosystemer, og dermed udgøre en ubæredygtig biomassevej.**

Stk. 2. Denne vurdering, jf. stk. 1, skal ske gennem et styringssystem i virksomheden, som skal være dokumenteret og understøttet af interne processer på virksomhedsniveau.

Stk. 3. Vurderingen, jf. stk. 1, skal ske med udgangspunkt i

~~1) råmaterialets geografiske oprindelse, biomassetype og overordnede fysiske karakteristika og~~

2) ~~markedet for salg af træ for råmaterialer for biomasse fra kildeområdet til træbaserede materialer under behørig hensyntagen til særlige nationale forhold.~~

Stk. 4. Virksomhederne skal ~~foretage en aktiv minimering af identificerede~~ aktivt foretage indkøb af biomasse, der minimerer unødige forvridende virkninger på markedet for råmaterialer til biomasse og skadelig indvirkning på biodiversiteten, miljøet og klimaet ~~risici~~, jf. stk. 1, i deres forsyningskæder.

Stk. 5. Styringssystemet, jf. stk. 2, skal være etableret senest den 31. december 2025, og den overordnede systematiske vurdering, jf. stk. 1, skal foretages for biomassebrændsler, som anvendes fra den 1. januar 2026.

Stk. 6. Energistyrelsen kan fravige stk. 1- 4, når det er nødvendigt for at sikre Energiforsynings-sikkerheden eller "hvis der ikke er nogen industrier eller forarbejdningsanlæg, der kan skabe en højere merværdi ved anvendelse af visse råprodukter inden for et geografisk område".

Paragraf 16, stk. 1 litra b understreger, at der skal foretages en systematisk kvalitativ vurdering med henblik på at afdække risikoen for, at biomassen udgør en ubæredygtig biomassevej. Som HOFOR ser det, er det netop, hvad bæredygtighedskravene i artikel 29 i VED III sikrer. HOFOR vil derfor gerne forstå, hvorfor en sådan risikovurdering er medtaget i bekendtgørelsen, og søger yderligere afklaring på, hvordan dette krav skal efterleves, hvis det ikke efterleves ved, at biomassen lever op til resten af VE III.

Direkte finansiel støtte §17

Paragraffen understreger, at virksomheder med direkte finansiel støtte efter den 20. maj 2025 ikke må anvende savværkskævlér, finérkævlér, rundtræ af industriel kvalitet, stubbe og rødder til at producere energi. "Direkte finansiel støtte" er meget bredt og ikke helt klar angående, hvilket typer af støtte der henvises det. HOFOR anbefaler, at det præciseres hvilket typer støtte, der menes.

Love om at bevare og øge kulstoflagre og –dræn samt netto LULUCF-optag (ii)

I det ekstra klimakrav for biomasse kræves det, at de rapporterede emissioner fra LULUCF-sektoren for "forest land category 4.a" ikke overstiger optag i gennemsnit over de sidste 10 år. Her vil HOFOR gerne fremhæve en problematik. Problematikken ligger i, at medlemsstater gerne må ændre i deres LULUCF regnskab med tilbagevirkende kraft,

hvis en ny metode anvendes i den nationale skovstatistik. Dette kan skabe en situation, hvor LULUCF regnskabet for et oprindelsesland er blevet undersøgt, når kontrakten underskrives hen over sommeren, men når verifikator verificerer biomasseindberetningen i februar/marts, kan medlemsstaten have ændret i regnskabet med tilbagevirkende kraft. Biomassen vil derfor leve op til kravet idet kontraktens underskrives, men vil ikke leve op til kravet, når indberetningen verificeres. Her anbefaler HOFOR, at dette scenarietages op i håndbogen, og Energistyrelsen overvejer en faglig vurdering af det nuværende dokumentationskrav i Håndbogen. Det vil mindske risikoen for, at indkøb af biomasse bliver baseret på upålidelige data, og giver de omfattede virksomheder bedre omstændigheder til at træffe fagligt begrundende beslutninger i deres indkøb.

Vi står naturligvis til rådighed for en eventuel uddybning af ovenstående bemærkninger.

Med venlig hilsen

HOFOR A/S

Camilla Lundsgaard Grøn
Biomasse Sourcing
Direkte tlf. +45 2795 4295
E-mail camgro@hofor.dk

Fra: Høringer og Jura <hoering@klimabev.dk>
Sendt: 17. marts 2025 13:29
Til: ENS Bioenergi
Cc: Bo Larsen; ihler@klimabev.dk; Frederik R. Sandby
Emne: Høringssvar, jf. journalnummer 2025-1851

Kategorier: Grøn kategori

[EKSTERN E-MAIL] Denne e-mail er sendt fra en ekstern afsender.
Vær opmærksom på, at den kan indeholde links og vedhæftede filer, som ikke er sikre.

Til Energistyrelsen

Klimabevægelsen afgiver hermed høringssvar på udkast til bekendtgørelser om bæredygtighedskrav til biobrændsler, jf. journalnummer 2025-1851.

Biomasse har længe været en central del af Danmarks grønne omstilling, og mere end halvdelen af vores vedvarende energi kommer i dag fra biomasse som træpiller, flis og halm. Men selvom biomasse ofte præsenteres som et klimavenligt alternativ til fossile brændsler, er sandheden langt mere kompleks.

Afbrænding af biomasse udleder CO₂, præcis som fossile brændsler gør. Mens nye træer kan optage denne CO₂ igen, sker dette ikke altid, og genplantning kan tage mange årtier. I mellemtiden forværres klimaforandringerne. Danmark står i en særlig udfordring, da en stor del af vores biomasse er importeret fra udlandet, hvor bæredygtigheden af produktionen ofte ikke kan garanteres. Derudover tælles CO₂-udledningen fra afbrændingen slet ikke med i Danmarks CO₂-regnskab, da man, hypotetisk set, kan genplante træerne og dermed absorbere CO₂'en. Den regnskabsfidus gør, at alle træer tælles, som om de året efter igen står som store CO₂-holdige træer. Sandheden er dog, at det tager flere årtier at gro den type træer som fældes, og at der oftest ikke genplanteres overhovedet.

Klimabevægelsen mener:

- Importen af træer til afbrænding skal forbydes inden 2035
- Den samlede mængde af træ-biomasse som brændes af i energiforsyningen skal reduceres med mindst 90%.

Klimarådet har i deres [rapport](#) fra 2018 konkluderet, at Danmarks nuværende brug af biomasse ikke kan betragtes som en bæredygtig løsning. Biomassen favoriseres unødigt gennem afgifter og tilskud, mens alternativer som vind, sol og varmepumper hæmmes af reguleringen. Samtidig overstiger Danmarks biomasseforbrug per indbygger det, der kan opretholdes bæredygtigt på globalt plan.

For at sikre en ægte grøn omstilling er det afgørende, at biomasse kun anvendes, hvis dens produktion og brug er klimavenlig, og at den ikke får særfordele i det danske energisystem. Vi skal prioritere energikilder, der ikke øger atmosfærens CO₂-indhold og samtidigt understøtter globale klimamål.

Stigningen i CO₂-udledningen fra biomasse i Danmark siden 1990 er markant. I 1990 lå udledningerne på cirka 4 millioner ton CO₂-ækvivalenter, og siden da er de steget kontinuert til at nå over 18 millioner ton i 2023. Det repræsenterer en mere end fire-dobling af udledningerne over lidt mere end tre årtier. Afbrændingen forventes ikke at aftage, men importørerne, særligt hos Ørsted, forventer at forøge importen af træer til afbrænding.

Denne udvikling rejser alvorlige spørgsmål om bæredygtigheden af Danmarks energipolitik og afhængighed af biomasse. Selvom biomasse ofte betragtes som CO₂-neutral, fordi planterne, der bruges som brændsel, kan optage CO₂ i deres levetid, er der flere kritiske udfordringer forbundet med denne antagelse:

1. **Forsinket CO2-optag:** Når biomasse brændes, frigives kulstof med det samme, mens genplantning og genvækst tager årtier eller længere for at absorbere den samme mængde CO2.
2. **Import og skovrydning:** En stor del af Danmarks biomasse importeres, og der er risiko for, at det fører til skovrydning og forringelse af økosystemer i de lande, biomassen stammer fra. Derudover har mange af disse lande ikke klimakrav til skovhugst.
3. **Konkurrence med andre anvendelser:** Biomasse kan bruges til andre mere klimavenlige formål, såsom at binde kulstof i jorden eller materialer, i stedet for at blive brændt. Hvis fly- og skibsfarten skal omstilles skal der produceres grønne brændsler, og dette kræver også biomasse. Derfor skal biomasse prioriteres de steder hvor man ikke har alternativer. I varme- og elproduktionen findes varmepumper, samt vindmøller og solceller, og anvendelsen her kan derfor nemt omstilles.
4. **Manglende incitamenter til alternativer:** Den store stigning i biomasseforbruget kan delvist forklares med politiske tilskud og afgiftsfritagelser, der favoriserer biomasse fremfor mere bæredygtige energikilder som sol og vind.

Biomasse ikke er en bæredygtig løsning på Danmarks klimamål. Den store stigning i udledninger peger på et behov for en mere kritisk gennemgang af politikkerne og en omstilling mod ægte CO2-neutrale løsninger.

Hvad der mere problematisk er, at CO2-udledningen fra biomasse ikke medregnes i Danmarks klimaregnskaber, og derfor reguleres udledningerne heller ikke.

Hvordan ser Danmarks klimaregnskab ud, hvis vi talte biomassen med?

I 2022 blev der udledt 20,2 mio. ton CO2 fra afbrænding af biomasse i Danmark, hvilket svarede til 31 % af den samlede drivhusgasudledning fra aktiviteter i landet (kilde: CO2 fra biomasse udgør 31 pct. af drivhusgasser, Energistyrelsen 2023).

Når CO2 fra biomasseafbrænding medregnes, er Danmarks samlede drivhusgasudledning faldet fra 78,2 mio. ton CO2-ækvivalenter i 1990 til 64,3 mio. ton i 2022 – et fald på 18 %. Ser man derimod på udledningen uden CO2 fra biomasseafbrænding, er faldet i samme periode på 41 %, hvilket bringer niveauet ned på 44,1 mio. ton CO2-ækvivalenter i 2022.

Siden 1990 er CO2-udledningen fra biomasseafbrænding steget med næsten 400 %.

Udledningen af drivhusgasser (ekskl. CO2 fra biomasseafbrænding) har været svagt stigende siden 2020. I 2022 stod landbrug, skovbrug og fiskeri for 31 % af disse udledninger, industrien for 13 % og husholdningerne for 15 %.

Konkrete bemærkninger til udkastet til bekendtgørelse om bæredygtighed og besparelse af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler og flydende biobrændsler til energiformål, m.v.

Danmark har et overforbrug af biomasse, så bekendtgørelsen bør ledsages af en opfordring til generelt at mindske brugen af biomasse til energiformål og herunder også mindske brugen af importeret biomasse.

I bekendtgørelsen § 12, stk. 1, bør det i tillæg til de opstillede kriterier nr. 1-5, præciseres, at det ved anvendelse af biomasse skal sikres, at kulstoflagret i de berørte skove eller andre arealer øges eller som minimum bevares.

I § 12, stk. 1, kriterie nr. 5 er det anført, "at fældningen opretholder eller forbedrer skovens produktionskapacitet på lang sigt". Formuleringen "lang sigt" er imidlertid alt for diffus og sikrer ikke opfyldelsen af klimamålsætninger. Der bør således anvendes en kortere tidshorisont, fx med formuleringen "at fældningen opretholder eller forbedrer skovens produktionskapacitet hurtigst muligt indenfor en 10-årig tidshorisont".

I § 13, stk. 2, gælder det som ovenfor, at der bør anvendes en kortere tidshorisont i stedet for udtrykket "lang sigt".

I § 14 er der opstillet et valg mellem enten "1) at skovkulstoflageret ikke er i tilbagegang i skovbiomassens oprindelsesland eller skovkildeområdet, eller 2) at skovene i kildeområdet er skovcertificeret". Udtrykket "eller" bør erstattes af et "og", idet skovcertificeringer ikke nødvendigvis sikrer bevarelsen af kulstoflagret.

Arbejdsgruppen for klimaret og høringer
Klimabevægelsen i Danmark
Mobil: +45 2295 4047

Støt os og bliv medlem på www.klimabevægelsen.dk

Fra: Bente Hessellund NOAH <bente@noah.dk>
Sendt: 18. marts 2025 00:01
Til: ENS Bioenergi
Cc: Bo Larsen
Emne: journalnummer 2025 - 1851 høringssvar fra NOAH

Kategorier: Grøn kategori

[EKSTERN E-MAIL] Denne e-mail er sendt fra en ekstern afsender.
Vær opmærksom på, at den kan indeholde links og vedhæftede filer, som ikke er sikre.

NOAHs høringssvar til:

- **Bekendtgørelse om bæredygtighed og besparelse af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler og flydende biobrændsler til energiformål, m.v.**

og

- **Bekendtgørelse om Håndbog om opfyldelse af bæredygtighedskrav og krav til besparelse af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler og flydende biobrændsler til energiformål**

Den danske regering og energiselskaberne m.fl. er fortalere for at Danmark skal være et foregangsland, der "viser", at den grønne omstilling kan kobles sammen med økonomisk vækst. Derfor har begge parter i årevis hævdet at omstillingen fra kul og olie til biomasse er en omstilling til "vedvarende energi" og at afbrænding af biomasse er CO₂-neutralt – så befolkningen ikke rigtig har følt sig forpligtet til at spare på energien.

NOAH er imod anvendelsen af bioenergi, hvad enten det gælder fast brændsel, biobrændstoffer eller biogas. Vi anerkender, at de skærpede krav til bæredygtigheden, som den 3. udgave af direktivet om vedvarende energi (REDIII) præsenterer, er et forsøg på at udbedre de problemer, som Europas overdrevne anvendelse af biomasse til energi har påført klodens biodiversitet, klima og kulstoflagre. Men i vores øjne er det langt fra at være et fyldestgørende forsøg.

Derfor er vi fortvivlede over, at Danmark fortsat er storforbruger af biomasse, og at vi ifølge Danmarks nationale plan for klima og energi (på engelsk National Energy and Climate Plan, NECP) i fremtiden vil fortsætte med at bruge masser af både dansk og importeret bioenergi i alle former. Endda i den særlige form, BECCS, hvor afbrændingen af bioenergien kombineres med opsamling og lagring af den CO₂, der kommer fra afbrændingen af såkaldt biogent materiale – altså biomasse.

Det er stærkt problematisk, at det fortsat er muligt at afbænde biomasse til energiformål uden at den CO₂, der kommer fra afbrændingen tælles med.

I de to bekendtgørelser, der nu er til høring, er der et nærmest ensidigt fokus på, at certificeringer kan sikre bæredygtighed. Der er skærpede krav om, at også mindre bioenergianlæg skal opfylde kriterierne for bæredygtighed; skærpede krav til sikring af biodiversitet og kulstoflagring; og skærpede krav til at udtagning af skovbiomasse skal være i overensstemmelse med principper for bæredygtig skovforvaltning. Og der er et vigtigt krav om at udtagning af biomasse fra såvel skove som landbrugsområder ikke må forringe mængden af bundet kulstof i LULUCF-sektoren.

I bekendtgørelserne lægges der vægt på ”krav om verifikation af en kvalificeret 3. part eller certificering af anlægget under en godkendt frivillig ordning”. Men det er påpeget utallige gange, at certificeringsordninger og lignende ikke lever op til kravene om at sikre bæredygtigheden. Gennem vores samarbejde med europæiske organisationer har bl.a. NOAH været med til at dokumentere dette: <https://noah.dk/materialer/no-smoke-without-fire-how-danish-energy-transition-harms-forests-estonia-and-latvia>

Desuden stilles der højere krav til CO₂-besparelser, men når afbrændingen af bioenergi skal gøres op, så er det kun forbruget af fossilt brændstof i processerne i forbindelse med dyrkning, fældning, transport og forarbejdning, der skal tælles med. Det svarer i store træk til den tidligere opgørelsesmetode – og det fører til, at der tegnes et glansbillede, når det kommunikeres til omverdenen, at der er en emissionsbesparelse på f.eks. 80 %, når man brænder biomasse i forhold til når man brænder fossilt brændstof.

Så hvor stiller det os?

- Opsummerende ville det givetvis føre til fremskridt, hvis de beskrevne tiltag blev ført ud i livet med stor omhu. Men i den forbindelse er den store tillid til mere eller mindre frivillige certificeringsordninger meget urovækkende – ikke mindst i betragtning af at de nuværende anvendte certificeringer anses som troværdige. Også den danske tiltro til BECCS tækker alvorligt i den forkerte retning.

- Og kravet om at det skal dokumenteres, at brugen af biomasse ikke må mindske mængden af bundet kulstof i LULUCF-sektoren er et lyspunkt. [European Scientific Advisory Board on Climate Change](#) for nylig anbefalet, at der på EU-niveau skal gives incitamenter til at binde og lagre kulstof. Dette kan gøres f.eks. ved at standse afbrænding af træ. I praksis kan brug af træ til energi minimeres ved at lave en national afgift og/eller ved at inkludere biomasse i EU's kvotehandelssystem.

Venlig hilsen

Bente Hessellund Andersen
Jordbrug og klima
Kampagnen mod bioenergi

Miljøbevægelsen NOAH
Tlf.: (+45) 29 29 45 27

Til: Energistyrelsen
Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

Dato: 17.03.2025

Høringssvar vedrørende udkast til bekendtgørelser om bæredygtighedskrav til
biobrændsler

PEFC Danmark takker for muligheden for at afgive høringssvar i forbindelse med Energistyrelsens høring om udkast til bekendtgørelser om bæredygtighedskrav til biobrændsler. PEFC Danmark understreger, at anerkendte skovcertificeringsordninger, såsom PEFC, spiller en stor rolle i at sikre, at biomassen stammer fra bæredygtigt forvaltede skove. Certificeringsordningerne bidrager til dokumentation af lovlighed, sporbarhed og bæredygtighed.

Vi anerkender vigtigheden af at sikre robust dokumentation og understreger behovet for en pragmatisk tilgang, der ikke skaber unødige administrative byrder for skovejere og forsyningskæder.

PEFC Danmark ser frem til at bidrage konstruktivt til den videre proces. Vi står gerne til rådighed for yderligere drøftelser om, hvordan certificering bedst kan integreres i ordningen for at understøtte en bæredygtig biomasseforsyning.

Med venlig hilsen
Peter Bæk
PEFC Danmark

Generalsekretær
Tlf.: +45 40 46 20 50 (direct)

E-mail: pb@pefc.dk

Fra: Michael Jakobsen <mjakobsen@preferredbynature.org>
Sendt: 17. marts 2025 17:36
Til: ENS Bioenergi
Cc: Bo Larsen
Emne: Journalnummer 2025 - 1851

Kategorier: Grøn kategori

[EKSTERN E-MAIL] Denne e-mail er sendt fra en ekstern afsender.
Vær opmærksom på, at den kan indeholde links og vedhæftede filer, som ikke er sikre.

Med henvisning til ovennævnte journalnummer, og høringsbrev af 7. februar, sender jeg hermed høringsvar på vegne af Preferred by Nature. Vores kommentarer vedrører to emner:

- 1) Forslag om skærpede krav til 'anden dokumentation', og
- 2) Forslag til skærpede dokumentationskrav for biomasse fra Ikkeskov (Læhegn) og skov uden fredskovspligt

Ad 1) Forslag om skærpede krav til 'Anden dokumentation'

Opfyldelse af Lovkrav til biomasse kan dokumenteres baseret på godkendte certificeringsordninger, eller baseret på anden 'tilstrækkelig dokumentation' (jf. f.eks. stk 5.3.2).

Preferred by Nature mener det er vigtigt at fastholde muligheden for anden dokumentation, bl.a. fordi et ufravigeligt krav om certificering efter godkendte ordninger, vil:

- begrænse adgang til biomasse, der uden 'godkendt certificering' kan dokumentere opfyldelse af relevante krav, og
- begrænse aktører der kan opfylde dokumentationskravene pga. de betydelige tekniske krav og økonomiske omkostninger, der er forbundet med de godkendte certificeringsordninger.

Preferred by Nature vurderer, at det især vil begrænse markedsadgangen for små og mindre danske biomasseproducenter, hvis muligheden for anden dokumentation ikke opretholdes.

Som nævnt i tidligere dialog med Energistyrelsen, vil Preferred by Nature dog opfordre Energistyrelsen til at præcisere og skærpe krav til 'anden dokumentation' der bruges som grundlag til at vurdere og verificere opfyldelse af lovkrav.

Vi anbefaler at fastsætte klare krav, der skelner mellem:

- a. **'Anden dokumentation' der anvendes ad hoc** i forbindelse med evaluering og verificering af enkelte leverancer (kort periode, afgrænsede mængder). Her foreslår vi at Energistyrelsen stiller krav om, at der i verifikatorerklæring, eller i bilag, der følger denne, skal redegøres detaljeret for den dokumentation, der ligger til grund for evalueringen/verifikationen og for evaluerings-processen. Redegørelsen bør eksplicit forholde sig til alle relevante lovkrav for den pågældende biomassetype, dvs. den evidens for sporbarhed, biomassetype, massebalance, bæredygtighed mv. der ligger til grund for evalueringen/verifikationen.
- b. **'Anden dokumentation' der løbene anvendes af biomasseleverandører til at dokumentere opfyldelse af lovkrav**, altså 'ordninger' der i praksis fungerer som 'tredjeparts verifikations- eller certificeringsordninger' for biomasseproducenter, og hvor biomasseproducenter og indberetningspligtige aktører henviser til disse ordninger (og tilknyttede 'claims'), som dokumentation for opfyldelse af lovkrav. Da disse ordninger, i praksis, fungerer som certificeringsordninger, bør Energistyrelsen stille krav om, at de lever op til 'best practice' for certificeringsordninger. Der findes allerede internationalt anerkendte kriterier til certificeringsordninger, og Preferred by Nature har tidligere delt forslag med Energistyrelsen, som tager

udgangspunkt i disse. Efter Preferred by Nature's vurdering, vil det være enkelt at fastsætte overordnede kriterier, og indarbejde dem i lovgivningen.

Ovennævnte kriterier, vil desuden sikre et objektivi og robust grundlag for Energistyrelsens kontrol af 'anden dokumentation'.

Ad 2) Forslag om skærpede dokumentationskrav for biomasse fra Ikkeskov (Læhegn) og skov uden fredskovspligt

VE lovgivningen kræver, at de indberetningspligtige virksomheder undlader at afbrænde biomasse (træflis), der kommer fra arealer, hvor der sker konvertering af Læhegn (ikkeskov) på ejendomsniveau, og skov uden fredskovspligt på arealniveau.

Selvom langt de fleste biomasseproducenter har etableret arbejdsgange, der skal modvirke, at dette sker, er der en indbygget 'konflikt' i, at en lodsejer lovligt kan foretage konvertering, mens at den indberetningspligtige virksomhed, ikke må afbrænde flisen fra arealer der konverteres. Dette skaber en uheldig markedssituation for biomasseproducenter, og fører til en uheldig konkurrencesituation blandt biomasseproducenter, hvis f.eks. en lodsejer ikke ønsker at genetablere skov/ikkeskov på et hugstareal, eller sin ejendom.

Når EUDR træder i kraft, vil konvertering af skov uden fredsskovspligt, blive omfattet af EUDR krav, og dermed placere ansvar for, at der ikke sker konvertering (skovrydning) i første led i værdikæden. Samtidig skal biomasseproducenter udarbejde Due Diligence statement med bl.a. geolokationer og erklæring om at due diligence krav er opfyldt. Preferred by Nature vurderer at dette effektivt bør forhindre at biomasse kan afsættes fra skovarealer uden fredskovspligt, der konverteres.

EUDR omfatter imidlertid ikke krav om at læhegn (ikkeskov) ikke må ryddes (konverteres), og ovennævnte problemstilling består derfor selvom EUDR træder i kraft. Det er Preferred by Nature vurdering, at EUDR vil kræve at biomasseproducenter skal indsamle geolokationer for al biomasse, herunder biomasse fra ikkeskov, og oplyse disse i deres due diligence statements.

Vi vil opfordre Energistyrelsen til at skærpe kravene til dokumentation for ikkeskov, herunder at overveje, hvorvidt der kan opnås synergi mellem VE og EUDR krav når nu geolokationer for ikkeskov skal indsamles og indtastes i Traces systemet af biomasseproducenter. Dette kunne f.eks. gøres ved at stille krav om, at leverandører af biomasse fra ikkeskov, altid skal levere oplysninger om hugstareal (geolokation) til indberetningspligtige virksomheder, enten via EU Traces systemet eller på anden måde, og dermed skabe mulighed for at indberetningspligtige virksomheder, der brænder flis fra ikkeskov, kan monitorere opfyldelse af krav om genetablering.

Preferred by Nature ser frem til den videre dialog.

Med venlig hilsen,

Michael K Jakobsen

Responsible Sourcing Expert
Preferred by Nature

mjakobsen@preferredbynature.org

+ 45 21 24 38 52

michaeljakobsen | www.preferredbynature.org

Energistyrelsen Bioenergi
Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V
bioenergi@ens.dk
blrs@ens.dk

17-03-2025

Høringssvar til bæredygtighedsbekendtgørelsen og håndbogsbekendtgørelsen (j. nr. 2025-1851)

Dette høringssvar er et samlet høringssvar fra Skovdyrkerne, Dalgas, Danske Maskinstationer og Entreprenører og Dansk Skovforening som repræsentanter for producenterne af træbiomasse i Danmark.

Indledningsvist vil vi gerne takke for muligheden for at afgive høringssvar til hhv. *Bekendtgørelse om bæredygtighed og besparelse af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler og flydende biobrændsler til energiformål m.v.* (bæredygtighedsbekendtgørelsen) og *Bekendtgørelse om Håndbog om opfyldelse af bæredygtighedskrav og krav til besparelse af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler og flydende biobrændsler til energiformål* (håndbogsbekendtgørelsen).

Som repræsentanter for skovbranchen støtter vi op om de eksisterende og opdaterede krav til den danskproducerede biomasse. Bæredygtigt produceret biomasse er en vedvarende energikilde, der bidrager til at fortrænge fossile brændsler i energisektoren og bidrager til at skabe forsyningssikkerhed i Danmark. For at sikre en fortsat anvendelse af biomasse i energisektoren er det helt afgørende, at biomassen kommer fra bæredygtigt forvaltede skove, og at bæredygtighedskravene efterleves, når biomassen produceres.

Nærværende høringssvar indeholder først nogle generelle betragtninger til de opdaterede bekendtgørelser og efterfølgende nogle tekstnære bemærkninger til bæredygtighedsbekendtgørelsen.

Generelle betragtninger

Sænkning af anlægsgrænsen

Indledningsvist vil vi gerne kvittere for, at anlægsgrænsen for virksomheder, der anvender faste biomassebrændsler i anlæg til produktion af elektricitet, opvarmning eller køling med en samlet nominel indfyret termisk effekt på 1 MW eller derover, omfattes af kravene i VEIII. Dette vil i praksis betyde, at næsten hele den danske produktion af flis omfattes af bekendtgørelsernes regler.

Vi undrer os dog over, at reglerne først gælder fra 1/1-2028, hvilket betyder, at de små værker har mere end 2,5 år til denne omstilling. Det virker som en unødvendig langsom implementering i et marked, hvor leverandørerne er vant til at arbejde efter de skærpede krav, og hvor køberne har

nem adgang til assistance ift. at overholde de nye bæredygtighedskrav. Vi mener, at en rimelig implementeringsdato for denne ændring er 1/7-2026.

Implementeringsdato og overgangsperiode

Den lange implementeringstid for de mindre værker står i skarp kontrast til den implementeringsdato, som resten af branchen skal leve op til. Fra skovbranchens side virker den nuværende implementeringsdato fuldstændig urealistisk, da de opdaterede bekendtgørelser først vil blive offentliggjort i begyndelsen af maj, og herefter skal virksomhederne efterleve de nye regler fra 21/5-2025.

Udover at det virker åbenlyst urimeligt at skulle implementere kravene med så kort varsel, er det også praktisk meget vanskeligt. En stor del af den danske flis bliver produceret hen over vinteren, hvorefter det ligger og tørrer i løbet af sommeren, og slutteligt leveres flisen den efterfølgende vinter til varmeværkerne. Det betyder, at meget af den flis, der skal leveres i perioden 21/5 2025 til 30/06 2026, allerede nu er fældet og derfor er produceret efter de nuværende krav (VEII). Dette vil derfor betyde, at en stor del af den flis, der leveres i denne periode, ikke lever op til VEIII-direktivets krav ved anvendelsestidspunktet, hvilket er meget u hensigtsmæssigt.

Vi mener derfor, at en realistisk implementeringsdato for de opdaterede krav i bekendtgørelserne er 1/7-2026. Denne dato vil også passe med, at langt de fleste fliskontrakter har skæringsdato om sommeren. Størstedelen af de fliskontrakter, der gælder fra sommeren 2025, vil allerede være indgået, inden de nye bæredygtighedskrav er endeligt afklaret. Derfor vil 1/7-2026 være en rimelig kommerciel implementeringsfrist, så alle kan indgå kontrakter under de rigtige forudsætninger.

På baggrund af ovenstående vil vi derfor på det kraftigste opfordre til, at der indføres en passende overgangsperiode til at implementere de nye krav i forsyningskæderne. Ydermere er det afgørende, at de allerede anvendte certificeringsordninger (FSC, PEFC og SBP) kan anvendes i en eventuel overgangsperiode til at dokumentere opfyldelse af kravene i VEIII. Af denne grund finder vi det også meget positivt, at paragraf 33 i bæredygtighedsbekendtgørelsen nævner certificeringsordningerne som dokumentation for at leve op til kravene i bekendtgørelsen.

Opdaterede vejledninger til bekendtgørelserne

Herudover vil vi bemærke, at der hurtigst muligt er behov for en samlet opdateret vejledning til, hvordan de opdaterede krav i VEIII skal efterleves. Det er problematisk, at der for nuværende ikke foreligger en endelig opdatering af håndbogen, da der er et stort behov for vejledning ift. efterlevelse af kravene i bekendtgørelserne.

Samtidig opfordrer vi også Energistyrelsen til at opdatere håndbogen hurtigst muligt for at hjælpe de omfattede virksomheder med at leve op til de nye krav i VEIII.

Krav til bæredygtig kaskadeanvendelse af træbiomasse

Vi bemærker, at der ikke er overensstemmelse mellem teksten i VEIII og den udstedte bekendtgørelses paragraf 16, hvilket vi undrer os over, da dette i praksis kan betyde, at formålet med kravet implementeres og efterleves anderledes i Danmark ift. andre europæiske lande. Dette kan bl.a. skabe store problemer ift. certificeringsordningernes godkendelse af de nye krav, hvis forskellige lande implementerer kravene forskelligt, hvilket er meget u hensigtsmæssigt. Derfor

mener vi, at den danske bekendtgørelse bør følge direktivets oprindelige tekst ift. bæredygtig kaskadeanvendelse af træbiomasse.

I Danmark findes der kun i begrænset omfang lokale afsætningsmuligheder for lavkvalitetstræ. Der er fx ingen papirproduktion og kun én spånpladeproducent, som primært anvender genbrugstræ, i Danmark, hvilket giver en meget lav lokal efterspørgsel på lavkvalitetstræ.

Vi mener derfor ikke, at der er en udfordring i Danmark med, at træ, der kunne være anvendt til højværdiprodukter, anvendes til biomasse i dag. Derimod mener vi, at markedet igennem prissætningen på de forskellige produkter af sig selv sikrer, at det træ, der kan blive til højværdiprodukter, bliver det, mens resttræ og træ af dårlig kvalitet anvendes til at fortrænge fossile brændsler i energisektoren. Dette ses tydeligt på Dansk Skovforenings prisstatistikker, der viser, at prisen på gavntræ og tømmer er betydeligt højere (2-3 gange) ift. prisen på energitræ.

For at forhindre at kravene til kaskadeanvendelse skaber et meget stort dokumentationsarbejde, som reelt ikke har nogen effekt, da markedet i de fleste tilfælde allerede sikrer, at træet anvendes til det højest mulige formål, mener vi, at det er afgørende, at den systematiske kvalitative vurdering af forsyningskæderne holdes på et så overordnet niveau som muligt.

En meget stor del af den danske træbiomasseforbrugende sektor, der er omfattet af bekendtgørelserne, anvender udelukkende dansk biomasse. Vi vil derfor opfordre til, at der i implementeringen åbnes for muligheder for fx at anvende nationale risikovurderinger som dokumentation for, at kaskadeprincippet overholdes, når der anvendes dansk biomasse. Sådanne risikovurderinger bør opdateres årligt og vil samtidig kunne identificere, hvis markedet ændrer sig, samt hvilke konsekvenser dette har for afsætningen af tømmer, gavntræ og træ til energi.

Industrivirksomheder undtages for opdaterede krav

I paragraf 2 i bæredygtighedsbekendtgørelsen fremgår det, at virksomheder, der anvender biomasse til energiformål i en virksomhed, ikke omfattes af de opdaterede bæredygtighedskrav, men derimod kun skal leve op til direktivets krav. I de danske bekendtgørelser har man opstillet forskellige ekstrakrav ift. direktivet, fx omkring ikke-skov. I det ovenstående arbejde, fx med at sænke anlægsgrænsen til 1 MW, bliver der taget yderligere skridt for at sikre, at hele den danske flisproduktion opererer efter de samme høje standarder for bæredygtig produktion af flis.

Ved potentielt at undtage andre dele af markedet for de danske bekendtgørelsers ekstrakrav åbnes der for, at nye anvendelser af flis, der ikke er produceret efter de samme høje krav, fortsat kan sælges på markedet. Det, synes vi, er meget uheldigt, da det potentielt kan underminere store dele af bekendtgørelsernes arbejde med at regulere den flis, der bliver produceret uden for skoven, og som derfor ikke er omfattet af direktivets krav.

Tekstnære bemærkninger til bæredygtighedsbekendtgørelsen

Paragraf 3 stk. 19 og 32: I modsætning til andre europæiske lande findes der i Danmark stort set ikke hverken gammelgroet eller primær skov, og ifølge vores vurdering er det kun små arealer, der falder under definitionerne af gammelgroet skov og primær skov.

I skovbranchen mener vi, at der er et stort behov for vejledning på dette område, og vi bidrager meget gerne til vejledninger på området for at sikre, at der er overensstemmelse mellem definitionerne i bekendtgørelserne og det, der findes i Danmark.

Paragraf 3 stk. 40: Det er positivt, at definitionen af skov er opdateret, så den følger bl.a. definitionen af skov i EUDR.

Paragraf 12 stk. 5: Vi synes, det er positivt, at der i paragraf 12 stk. 5 er fastsat kvalitative fremfor kvantitative grænser ift. størrelsen af renafrifter og efterladelse af dødt ved. Danmark har generelt ikke tradition for at lave store renafrifter, da mange skove er begrænset i størrelse. Dog synes vi, at det er uklart, hvordan kravene til både efterladelse af dødt ved samt størrelsen på renafrifter i praksis skal efterleves – og evt. dokumenteres.

Når der laves renafrifter i skovene, tages der altid hensyn til biodiversitetslementer og levesteder, potentielle virkninger ind i bevoksninger omkring fældningsområdet og potentielle virkninger på jordbundens kvalitet knyttet til vand, næring og struktur. Samtidig er der fokus på aktivt at efterlade dødt ved i skovbunden ved udtag af biomasse.

Paragraf 12 stk. 6: Det fremgår, at dødt ved, som har været dødt i mere end et år, skal efterlades i skovbunden. Denne formulering er meget uklar, og det kan være svært at vurdere, hvor længe et givent stykke ved har været dødt. Der er behov for yderligere vejledning for at kunne efterleve dette krav.

Paragraf 16 stk. 1 litra b.: Ifølge bekendtgørelsen fremgår det, at der skal udvikles et styresystem til kaskadeprincippet, der sikrer, at biomasseforbruget ikke: *"kan medføre skadelig indvirkning på biodiversitet, miljø og klima, herunder på nationale kulstofdræn og skoves økosystemer, og dermed udgøre en ubæredygtig biomassevej"*. Vi mener, at bæredygtighedskravene i nærværende bekendtgørelse sikrer netop dette. Derfor undrer vi os over, at denne formulering står i denne paragraf.

Vi står naturligvis til rådighed, hvis ovenstående giver anledning til spørgsmål

Med venlig hilsen

Gertrud Græsbøll Weimann

Politisk konsulent

+45 2724 3738

gw@danskskovforening.dk

Energistyrelsen
ATT: bioenergi@ens.dk; blrs@ens.dk
Journalnummer: 2025-1851
Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København K

TREFOR
Kokbjerg 30
6000 Kolding
Danmark
Tlf. 79 33 34 35

trefor.dk

17. marts 2025

TREFOR Varmes høringssvar til høring af bekendtgørelse om bæredygtighed og besparelse af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler og flydende biobrændsler til energiformål, m.v. - J.nr. 2025-1851

TREFOR Varme A/S (TREFOR) takker for mulighed for at kommentere Energistyrelsens høringsudkast til bekendtgørelsen om biomasse.

Konklusion

TREFOR ser positivt på, at implementeringen af EU-direktivet er med til at skærpe kravene for anvendelse af biomasse til forbrænding med henblik på opvarmning. En skærpelse af kravene er med til at sikre en større troværdighed omkring bæredygtigheden i biomasse indtil biomassen kan erstattes med andre varmekilder, såsom overskudsvarme, geotermi eller store varmepumper. Derfor ser vi det som positivt, at flere anlæg omfattes, og der indføres krav om en høj værdianvendelse af biomassen inden den anvendes til forbrænding. Men samtidig mener TREFOR, at hvis der skal være en større troværdighed omkring bæredygtigheden af brugen af biomasse til opvarmning, så skal kravene skærpes yderligere, hvor flere anlæg omfattes. Derfor bør grænsen sænkes yderligere til 4 MW i stedet for 7,5 MW.

Omfattede anlæg

Bekendtgørelsen skærper hvilke anlæg, der er omfattet anlæg af bæredygtighedskravene, fra 20MW til 7,5 MW.

TREFOR forholder sig positivt til denne skærpelse, da vi mener, at flest mulige anlæg bør leve op til bæredygtighedskravene ved forbrænding af biomasse. Derfor mener vi også grænsen skal sænkes til 4 MW.

Kaskadeanvendelse

Der bliver indført krav om kaskadeanvendelse af biomasse, hvor ressourcerne skal bruges til den højeste økonomiske og miljømæssige værdiskabelse. Formålet er at mindske risikoen for, at produktion af bioenergi skaber forvridning på markedet for råmaterialer til biobrændsler og at undgå at gøre skade biodiversiteten, miljøet og klimaet. I TREFOR er vi enige i denne betragtning, da biomasse først skal anvendes som brænde til varme/el, når biomassen ikke har yderligere værdi.

Kravet betyder, at virksomheder skal indføre et system til at minimere de nævnte risici i deres forsyningskæder via en kvalitativ vurdering af råvaren og markedet for træprodukter. Vi opfordrer dog Energistyrelsen til at udarbejde vejledning og skabeloner til opbygning af sådanne systemer således, at systemerne bliver ensrettet med henblik på gennemsigtighed og ensartethed.

Vi mener samtidig, at tidsfristen for implementeringen af et sådant system skal forlænges fra 2026 til 2027, da vi frygter, at hastværk med implementeringen risikere at gå ud over kvaliteten i et sådant system.

Som modtager af biomasseproduceret varme fra skærbækværket via TVIS ligger det os meget på sinde, at dokumentationen i et sådant system skal være så retvisende og gennemskueligt som muligt. Ellers risikerer det at gå ud over troværdigheden ved bæredygtigheden i det anvendte biomassebrændsel.
TREFOR har ikke yderligere kommentarer til høringen.

Med venlig hilsen
TREFOR Varme

Høringssvar fra Træ- og Møbelindustrien (TMI)

Til: Energistyrelsen

Att. Nora Skjernaa Hansen og Bo Larsen

Sendt på mail til bioenergi@ens.dk, blrs@ens.dk og nshn@ens.dk

Journalnummer 2025 – 1851

Høringssvar vedrørende Udkast til ny bæredygtighedsbekendtgørelse og Udkast til ny bekendtgørelse om Håndbog:

- Bekendtgørelse om bæredygtighed og besparelse af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler og flydende biobrændsler til energiformål, m.v. ("bæredygtighedsbekendtgørelsen") (nyudstedelse af eksisterende bekendtgørelse) (benævnes i det følgende "bekendtgørelsen")
- Bekendtgørelse om Håndbog om opfyldelse af bæredygtighedskrav og krav til besparelse af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler og flydende biobrændsler til energiformål (HB 2021) ("håndbogsbekendtgørelsen") (nyudstedelse af eksisterende bekendtgørelse) (benævnes i det følgende "håndbogen")

Til Energistyrelsen

Træ- og Møbelindustrien (TMI) takker for muligheden for at kommentere på høringen af de to udkast til bæredygtighedsbekendtgørelser. Vi værdsætter denne mulighed for at bidrage med vores perspektiver og synspunkter.

Generelle bemærkninger:

Vi vil indledningsvist udtrykke vores opbakning til beslutningen om at forenkle de eksisterende danske særkrav til virksomheder, der anvender biomasse til deres procesvarme. Det er positivt for den del af TMI's medlemsvirksomheder, der anvender deres restprodukter til procesvarme fx til tørrestuer. Skulle procesenergi fortsat være omfattet af den løbende skærpelse af den indfyrede termiske effekt - fra en kedelstørrelse på 2,5 MW i 2025 og til 1 MW i 2028 - ville det medføre, at en lang række træforarbejdende virksomheder, der bruger egne rester til opvarmning og procesvarme, skulle pålægges en stor dokumentationsbyrde og dermed udsættes for skævvridning i deres konkurrencesituation i forhold til europæiske virksomheder, der ikke underlægges samme krav.

Vi er tilfredse med, at dette ikke bliver tilfældet, og vi mener heller ikke det ville være hverken rimeligt eller i overensstemmelse med reguleringens formål, hvis træindustrien, der producerer træprodukter og løbende arbejder på at sikre størst mulig udnyttelse af deres råvarer, skulle pålægges unødige dokumentationskrav, som er indført for at sikre en bæredygtig energiproduktion hos virksomheder, der har salg af energi som deres primære virke.

Konkrete bemærkninger til bekendtgørelsen:

Kaskadekravet (§16):

Vi finder det positivt at kaskadekravet indføres, men finder dog at beskrivelsen af kravet til bæredygtig kaskadeanvendelse af træbiomasse er uklart formuleret. Vi ønsker en klarere beskrivelse af, hvordan begreber som "økonomisk bæredygtig", "miljøvenlig", "overordnede fysiske karakteristika" og "markedet for salg af træ i kildeområdet" skal forstås og dokumenteres i praksis. Vi har dog på informationsmødet forstået, at der for dette punkt arbejdes for yderligere vejledning, som vi fra TMI gerne bidrager til.

Uden præcise definitioner og/eller mere udførlig vejledning til tolkning frygter vi, at kaskadekravet vil få en svag effekt og ikke føre til den ønskede begrænsning i anvendelsen af træ til energi, der ellers havde et produktpotentiale før energiproduktion.

Tilsyn (§39):

Der mangler muligheder for kontrol og tilsyn, især med kaskadeprincippet. Vi foreslår, at der gives mulighed for stikprøvekontrol af anvendt biomasse for at verificere, om denne kunne være brugt til produkter inden energiudnyttelse.

Konkrete bemærkninger til håndbogen

Tabel og ordvalg i Håndbogen (§3.2 og §5.7):

Der er uoverensstemmelse mellem tabel 3.2, hvor 3. partsverifikation fremgår som krav vedrørende "restprodukter fra træindustri", markeret med et E (ekstrakrav), og beskrivelsen i afsnit 5.7 "Ekstra krav om 3. partsverifikation af skovbiomasse", hvor kravet kun gælder "biomasse fra skov". Beslutningstræet i figur 3.1 (som dog samtidig lægges op til at blive fjernet) viser, at "biomasse fra skov" adskiller sig fra "affald og restprodukter fra træindustri". Dette skaber forvirring, og vi ønsker en klar præcisering af kravene og sikring af sammenhæng mellem tabeller og tekst.

Indberetning og dokumentation af kaskadekrav (Kapitel 10 i Håndbogen):

Vi foreslår, at kapitel 10 "Krav om indberetning og verifikation" tilføjes et afsnit vedrørende dokumentation af kaskadekravet. Dette vil bidrage til tydeligere retningslinjer og krav til virksomhederne om, hvordan kaskadeprincippet skal dokumenteres.

Vi ser frem til, at Energistyrelsen tager vores bemærkninger i betragtning og ser det som afgørende, at de foreslåede ændringer implementeres for at sikre en retfærdig, tydelig og praktisk anvendelig regulering.

Med venlig hilsen

Simon Auken Beck

På vegne af Træ- og Møbelindustrien (TMI)

Energistyrelsen
Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V
Journalnummer: 2025 - 1851

USIPA's høringssvar til udkast til bekendtgørelse om bæredygtighed og besparelse af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler og flydende biobrændsler til energiformål, m.v. og udkast til bekendtgørelse om Håndbog om opfyldelse af bæredygtighedskrav og krav til besparelse af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler og flydende biobrændsler til energiformål (HB 2021)

US Industrial Pellet Association (USIPA) er en brancheforening, der repræsenterer producenter, brugere og forsyningskæden med fokus på træbiomasse til energi fra det sydøstlige USA. Yderligere oplysninger kan findes på www.theusipa.org.

Vi takker for muligheden for at afgive høringssvar til udkastet til bæredygtighedsbekendtgørelsen og håndbogsbekendtgørelsen.

USIPA hilser Danmarks forpligtelse til at implementere VEIII-direktivet og sikre bæredygtigheden af biomasse, der anvendes til energiproduktion, velkommen. Det er imidlertid afgørende, at direktivet implementeres på en måde, der ikke underminerer den grønne omstilling, forsynings sikkerheden eller har en u hensigtsmæssig konsekvens for energipriserne.

I den forbindelse ønsker vi at fremhæve flere områder, der bør genovervejes for at sikre en pragmatisk og effektiv implementering.

Følgende er USIPA's kommentarer til de to bekendtgørelser.

1.0 Vurderingen af kaskadeanvendelse bør ikke uforholdsmæssigt være baseret på fysiske karakteristika (§ 16, bæredygtighedsbekendtgørelsen)

Markedet for skovprodukter involverer komplekse materialestrømme, som har udviklet sig til meget effektive markedsbaserede systemer, der fordeler ressourcerne til den mest hensigtsmæssige slutanvendelse. Som følge heraf er princippet om kaskadeanvendelse allerede godt indarbejdet i det sydøstlige USA, hvor der er begrænset risiko for, at priserne på de råmaterialer, der almindeligvis anvendes af biomasseindustrien, vil blive forvredet¹. Dette understøttes til dels af overudbuddet af lavkvalitetsfibre efter den strukturelle nedgang i papirindustrien².

Som det er formuleret nu, involverer vurderingen af kaskadeanvendelse, som kræves af energiproducenter, en to-trinstilgang, hvor begge trin er obligatoriske. Det første vedrører en vurdering af *"råmaterialets geografiske oprindelse, biomassetype og overordnede fysiske karakteristika"* og det andet en vurdering af *"markedet for salg af træ fra kildeområdet til træbaserede materialer"*.

Et krav om at bestå en test af *"fysiske karakteristika"* vil være vanskeligt for en række råmaterialer og regioner. For det første gør mængden af træ, der kommer ind på et træpilleanlæg, konstant inspektion

¹ ResourceWise (2024) Demand and Forest Productivity in the US South

² NCASI (2022) Trends in Forest Harvest, Regeneration, and Management in the Southeastern United States as Related to Biomass Feedstock

meget arbejdskrævende og omkostningskrævende. For det andet er det ikke altid muligt at afgøre, om træfibre kan anvendes til andre formål alene på baggrund af en visuel vurdering.

Vigtigst af alt vil der være tilfælde, hvor en fysisk inspektion afslører, at fiberen kunne bruges til et andet formål, men hvor fraværet af lokal efterspørgsel betyder, at det ikke sker. Dette er især vigtigt for rundtræ af lav kvalitet i det sydøstlige USA, hvor der er et betydeligt overudbud. Den nuværende formulering i kravet vil forhindre, at disse fibre bliver brugt.

Desuden mener vi, at kravet om en vurdering af "fysiske karakteristika" er i uoverensstemmelse med VEIII. Artikel 3 nævner ikke fysiske egenskaber som en afgørende faktor, men understreger i stedet behovet for at minimere *"unødig forvridende effekt på markedet for biomasseråvarer"* og *"forvridende konkurrence med materialesektoren"*.

USIPA mener også, at en livscyklusvurdering af brugen af træfibre bør tages i betragtning (f.eks. produktets kulstofintensitet, kulstofintensiteten i det erstattede produkt og længden af produktets kulstoflagring), når en effektiv kaskadeanvendelse skal bestemmes.

En omfattende livscyklusvurdering (LCA), der kvantificerer og sammenligner nettokulstofpåvirkningen af en række scenarier for brug af træbiomasse, er for nylig blevet bestilt af et af USIPA's medlemmer. Denne vurdering sammenligner brugen af forskellige træbiomassekilder (herunder skovrester, savværksrester og rundtræ af lav kvalitet), der anvendes til en række forskellige træprodukter (herunder træpaneler, papirprodukter, bioenergiproduktion, bioenergi med CO₂-fangst og -lagring (BECCS), biokul og massivt træ til byggeri).

Undersøgelsen giver indsigt i de nuancerede nettokulstofkonsekvenser af forskellige kombinationer af trækilder og træanvendelse og viser, at en alt for forenklet tilgang til vurdering af kaskadeanvendelse ikke nødvendigvis indikerer eller driver det optimale miljømæssige (klima)resultat. Undersøgelsen offentliggøres i slutningen af marts, og USIPA vil med glæde dele resultaterne.

Anbefaling og ændringsforslag:

På den baggrund anbefaler USIPA, at § 16, stk. 3, formuleres som følger:

- *"Stk. 3. Vurderingen, jf. stk. 1, skal ske med udgangspunkt i 1) råmaterialets geografiske oprindelse, biomassetype og overordnede fysiske karakteristika og 2) markedet for salg af træ råmaterialer til biomasse fra kildeområdet til træbaserede materialer med passende hensyntagen til specifikke nationale forhold eller en livscyklusanalyse af kulstofreduktionspotentialet for konkurrerende anvendelser af træfibre."*

1.1 Restprodukter fra træindustrien bør ikke være omfattet af kravene om kaskadeanvendelse (kapitel 7 i håndbogsbekendtgørelsen).

Udkastet til håndbogsbekendtgørelsen udvider princippet om kaskadeanvendelse til at omfatte restprodukter fra træindustrien, såsom biprodukter fra savværker. Vi mener, at dette er et nødvendigt og alt for byrdefuldt krav. Brugen af restprodukter fra industrien til energi er velkendt som en af de mest effektive anvendelser, og der er kun få alternative markeder. Dette er allerede anerkendt i Artikel 29 i VE-direktivet, som ikke kræver bæredygtighedskriterier for brugen af restprodukter fra industrien.

Da produktionen af denne fiber ikke er det primære mål for produktionsprocessen, er det også uklart, om de nødvendige markedsdata vil være tilgængelige for at demonstrere kaskadeanvendelse for denne type af råmateriale.

Anvendelse af kaskade på denne fiber ville skabe unødvendige overholdelsesbyrder og skabe barrierer for dens anvendelse til energiformål.

Anbefaling og ændringsforslag:

På den baggrund anbefaler USIPA at undtage restprodukter fra træindustrien fra krav om kaskadeanvendelse og tilpasse det til ånden i VEIII-direktivet. Vi foreslår følgende tekst:

- *"Faste og gasformige biomassebrændsler produceret af restprodukter fra træindustri f.eks. savsmuld, afskær, høvlspåner m.v. skal opfylde de bæredygtighedskrav som i VE-direktivet stilles til biomasse fra skovbrug, herunder kravet om bæredygtig kaskadeanvendelse af træbiomasse. **Råmaterialer som defineret i Artikel 2 (43) i direktiv (EU) 2018/2001) er ikke forpligtet til at opfylde kravet om kaskadeanvendelse af træbiomasse.**"*

1.2 Inddragelse af den anden undtagelse for kaskadeanvendelse fra VEIII-direktivet (§ 16, stk. 6, bæredygtighedsbekendtgørelsen)

VEIII-direktivet giver mulighed for to klare undtagelser i forbindelse med vurdering af kaskadeanvendelse. Den første vedrørende energisikkerhed er inkluderet i bekendtgørelsen, men den anden, der vedrører tilfælde, hvor den lokale industri kvantitativt eller teknisk ikke er i stand til at bruge biomasse til en højere økonomisk og miljømæssig merværdi, er ikke medtaget.

Den anden undtagelse gælder for visse råmaterialer, herunder udtynding. Udtyndinger er et vigtigt værktøj til bæredygtig skovforvaltning, som indebærer, at man fjerner svagere, snoede og beskadigede træer for at pleje bevoksningen og sikre en gunstig udvikling. Det ekstra lys, vand og plads efter udtyndingen forbedrer vækstbetingelserne for de mest levedygtige træer, hvilket øger deres egnethed som savtømmer og dermed maksimerer kulstofbindingen.

Udtyndinger hjælper også med at reducere brandrisikoen og har en positiv indvirkning på visse dyrearter. Markederne for biomasse spiller en vigtig rolle i at sikre, at udtyndinger er kommercielt levedygtige, ved at sætte værdi på de lavkvalitetsfibre, der udvindes.

Anbefaling og ændringsforslag:

På den baggrund anbefaler USIPA, at:

- Den anden undtagelse bør medtages i bekendtgørelsen for at give mulighed for fleksibilitet i forbindelse med udvinding af fibre til udtynding, forebyggelse af skovbrande og bjærgning af træ i henhold til VEIII-direktivet.

1.3. Præcisering af formuleringen om ikke-bæredygtige biomasseveje (§ 16, stk. 1, bæredygtighedsbekendtgørelsen)

I § 16 bemærkes det, at de generelle risici ved køb af træ til energiformål bør identificeres og håndteres med fokus på, om det *"kunne medføre skadelig indvirkning på biodiversitet, miljø og klima, herunder på nationale kulstofdræn og skoves økosystemer, og dermed udgøre en ubæredygtig biomassevej."*

Bæredygtighedskriterierne i Artikel 29 i VEIII-direktivet giver allerede garantier mod tab af biodiversitet og miljøskader. For at undgå byrdefuld regulering bør dette krav anses for at være opfyldt, forudsat at Artikel 29-kriterierne er opfyldt.

Anbefaling og ændringsforslag:

På den baggrund foreslår USIPA følgende ændring af § 16, stk. 1:

- *"a) alternativt kunne afsættes til træbaserede materialer på en økonomisk bæredygtig og miljøvenlig måde, eller b) kunne medføre skadelig indvirkning på biodiversitet, miljø og klima, herunder på nationale kulstofdræn og skoves økosystemer, og dermed udgøre en ubæredygtig biomassevej. **Hvis biomassen er certificeret i henhold til en godkendt certificeringsordning, anses punkt b) for at være opfyldt.**"*

2. Der bør indføres en trinvis implementering af bekendtgørelserne (§ 42, bæredygtighedsbekendtgørelsen)

Ikrafttrædelsesdatoen den 21. maj 2025 er urealistisk for industrien og upraktisk i betragtning af behovet for overholdelse af opdaterede certificeringsordninger. For at påvise overensstemmelse med VEIII-direktivet skal operatørerne kunne bruge "godkendte" certificeringsordninger. Disse certificeringsordninger skal godkendes i EU af Udvalget om Biobrændstoffers, Flydende Biobrændsler og Biomassebrændsler Bæredygtighed, eller der skal oprettes nationale certificeringsordninger. Udvalget har endnu ikke re-godkendt de eksisterende certificeringsordninger, og denne proces har tidligere taget lang tid.

Selv når bioenergiproduktionsanlæggene er godkendt, skal de revideres i forhold til de nye standarder for at kunne levere VEIII-godkendt biomasse. I betragtning af behovet for evalueringer på lokaliteten af anlæg over hele kloden, og at der er begrænsninger i antallet af tilgængelige auditører, kan denne proces tage 12-18 måneder.

Anbefaling og ændringsforslag:

- USIPA anbefaler en trinvis implementering, hvor VEII-certificering forbliver gyldig i et år efter re-godkendelse af relevante certificeringsordninger.

3. Implementering af restriktionerne for rundtræ af industriel kvalitet (§ 17, bæredygtighedsbekendtgørelsen)

Udkast til bæredygtighedsbekendtgørelsen forbyder brugen af bl.a. rundtræ af industriel kvalitet til at producere energi, hvis der modtages økonomisk støtte efter den 20. maj 2025. VEIII-direktivet giver dog medlemsstaterne mulighed for at undtage rundtræ, der er uegnet til industriel brug, baseret på "... relevante skov- og markedsforhold."

Reglerne for rundtræ af industriel kvalitet og kaskadeprincippet har samme formål: at sikre, at træ anvendes af andre industrier, hvor det er muligt. Hvis kaskadeprincippet er opfyldt, bør det derfor automatisk betyde, at det anvendte træ ikke er rundtræ af industriel kvalitet.

Anbefaling og ændringsforslag:

USIPA anbefaler, at der tilføjes en bestemmelse om, at træ, der anvendes i overensstemmelse med kaskadeprincippet, ikke bør betragtes som rundtræ af industriel kvalitet.

Derfor foreslår USIPA følgende ændring af § 16:

- *"Hvis princippet om kaskadeanvendelse er opfyldt i overensstemmelse med dette afsnit, skal træet ikke betragtes som rundtræ af industriel kvalitet."*

4. Uoverensstemmelse mellem bekendtgørelsen og kriterierne for fældning i VEIII-direktivet (§ 12, stk. 1, nr. 4, bæredygtighedsbekendtgørelsen)

Udkastet til bæredygtighedsbekendtgørelsen implementerer Artikel 29.b.iv i VEIII-direktivet på en måde, der kan føre til en betydelig overimplementering af kriterierne for fældning.

Formuleringen indebærer, at biomasse ikke må komme fra skove, hvor der er risiko for konvertering til plantageskov. VEIII-direktivet siger imidlertid, at hverken primærskove eller gammelgroede skov må omdannes til plantager, hvilket er et mere præcist krav.

Anbefaling og ændringsforslag:

USIPA anbefaler, at bæredygtighedsbekendtgørelsen ændres, så den afspejler VEIII-direktivet med følgende ændring af § 12, stk. 1, nr. 4:

- *”... forringelse af primærskove og gammelgroede skove som defineret i det land, hvor skoven er beliggende, eller deres omdannelse til plantageskove og fældning på sårbar jord undgås.”*

USIPA står naturligvis til rådighed, hvis høringssvaret giver anledning til spørgsmål eller ved behov for yderligere afklaring.

Med venlig hilsen

Andrew Georgiou

Vice President, Global Policy | US Industrial Pellet Association

March 13, 2025

Danish Energy Agency
Government of Denmark
Email: bioenergi@ens.dk, cc: blrs@ens.dk

RE: Consultation Response for Draft Regulation on Sustainability and Greenhouse Gas Emission Reductions - case number 2025-1851

To Whom it May Concern,

On behalf of the Wood Pellet Association of Canada and our members, we thank you for the opportunity to respond to the call for consultation on the draft Executive Order on sustainability and greenhouse gas emission savings for Biomass Fuels and Liquid Biofuels for Energy Purposes, etc. ("the Sustainability Executive Order").

The Wood Pellet Association of Canada and its members are committed to supplying the world with renewable, low-carbon energy from responsibly managed forests backed by strong forest laws and third-party audits.

We commend Denmark's leadership and commitment to renewable energy innovation and recognize that addressing climate change demands immediate and decisive action. The advancement of new renewable energy alternatives to replace fossil fuel-generated power is key in this fight. Wood pellets sourced from responsible producers in well-regulated countries like Canada contribute to a more sustainable energy system for Denmark, the rest of Europe and beyond.

Specific input on the draft "Sustainability Executive Order" is as follows.

Chapter 1, Section 1, Definition 18

"18 - Degradation of forests: Structural changes to forest cover in the form of conversion from primary or old-growth forests to planted forests, including plantation forests, or other wooded areas"

With respect to Definition 18, we encourage the DEA to consider if the definition of “forest degradation” disincentivizes the deliberate planting and seeding of trees, which is an important practice for the protection and restoration of forests and is a regulatory requirement in Canada. Specifically, we encourage the DEA to refer to the European Commission’s approach to this definition in their Frequently Asked Questions for the Implementation of the EU Deforestation Regulation, Version 3- October 2024¹.

“Section 4.9 - In certain forest types, deliberate planting or seeding may be an effective and preferred method of forest restoration, including after natural events (e.g. storms, fire) or following management measures for invasive alien species, pests or disease., or to promote regeneration on hard environments including poor soils, drought, frost and or where effects of climate change are noticeable. Therefore, and while the conversion of primary forest or naturally regenerating forest to plantation forest would constitute “forest degradation”, under the Regulation the definition ‘plantation forest’ excludes “forests planted for protection or ecosystem restoration, as well as forests established through planting or seeding, which at stand maturity resemble or will resemble naturally regenerating forests”. This exception should logically also apply to ‘planted forests.’”

Chapter 2, Section 12, Paragraph 2

In Paragraph 2, we encourage the DEA to consider include reference to add the word “regional level” to ensure consistency with the reference to “regional legislation” in Paragraph 1.

*“Paragraph 2. If the evidence, cf. paragraph 1, is not available at country **or regional** level for one or more of the criteria listed in paragraph 1(1–5), management systems must be introduced instead at sourcing area level to ensure compliance with the relevant criteria.”*

The Implementation Timeline

While we appreciate the importance of timely implementation, the proposed implementation timeline of May 21, 2025, may not allow sufficient time for a smooth transition. We recommend this timeline be extended to ensure effective transition.

In closing, we appreciate this opportunity to participate in this consultation and we would be pleased to answer any other questions that may be helpful to the Danish Energy Agency. We

¹ <https://www.eeas.europa.eu/sites/default/files/documents/2024/EUDR-FAQ-3rd-Iteration-October-24%20%284%29.pdf>

believe the responsible, renewable and clean energy from Canadian wood pellets has a key role to play in global efforts to create a sustainable energy system. The success of this work will be driven by stable and harmonized policies and regulatory frameworks, informed by credible science and supported by independent verification systems. This will minimize risk and complexity while providing the certainty required for ongoing investment across the entire supply chain.

Yours truly,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'G. Murray', is positioned above the printed name.

Gordon Murray
Executive Director
Wood Pellet Association of Canada
gord@pellet.org